

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' - ΧΡΟΝΟΣ 23ος - ΤΕΥΧΟΣ 103, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1997

Τ Ο Π Α Σ Χ Α

Το Πάσχα, τη Λαμπρή, όπως τη θυμόμαστε στο χωριό, γύριζαν οι κτηνοτρόφοι από τα χειμαδιά με τα γιδοπρόβατα αλλά και κάθε ξενητεμένος που περίμενε την ημέρα της επιστροφής στην αγκαλιά της μητρικής γης για να εκπληρώσει το μεγάλο του πόθο. Όλοι οι κάτοικοι έπαιρναν μέρος στις ολονύχτιες λειτουργίες της Μεγάλης Εβδομάδας. Νήστευαν και ετοιμάζονταν να μεταλάβουν.

Τη Μεγάλη Πέμπτη, μαζεύαμε λουλούδια από τα χωράφια για να στολίσουμε τον Επιτάφιο και να ακούσουμε το βράδυ τα Δώδεκα Ευαγγέλια και να προσκυνήσουμε το σταυρό με τον Εσταυρωμένο, ψάλλοντας το «Σήμερα κρεμάται επί ξύλου».

Τη Μεγάλη Παρασκευή, νηστεία και θρησκευτικός θρήνος «Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα».

Η καμπάνα χτυπούσε πένθιμα και οι χωριανοί με λύπη και ευλάβεια για τη μαρτυρική θυσία του Χριστού μας, προσηύχοντο να προσκυνήσουν τον Επιτάφιο και να ακούσουν τα εγκώμα που έψελναν τα παιδιά και οι ψαλτάδες.

Ο ιερέας με πένθιμα άμφια, έρrane τον Επιτάφιο και έψαλλε το: «Έρραναν τον Τάφο αι μυροφόροι μύρα λίαν πρωϊ ελθούσαι».

Ακολουθούσε η περιφορά του Επιταφίου με τα εξαπτέρυγα, τον ιερέα, τους ψαλτάδες και όλο το εκκλησίασμα. Όταν τελείωνε η ακολουθία, ο παπάς έδινε από τα επιτάφια λουλούδια στους πιστούς για να τους φυλάνε και να προστατεύουν τα σπίτια τους από τις αρρώστιες.

Το Μέγα Σάββατο ετοιμάζαν το αρνί που έθρε-

ψαν και το είχαν ξεχωρίσει για λαμπριάτικο, από τα καλύτερα.

Το δέρμα του αρνιού πουλιόταν σε έμπορο τη Δευτέρα του Αγίου Γεωργίου και το αντίτιμο προσφερόταν στην Εκκλησία.

Δεν έμεναν παρά δυο ώρες πριν να ξημερώσει η Κυριακή, να χτυπήσει η καμπάνα και να ακουσθεί το χαρμόσινο άγγελμα της Ανάστασης.

Η ημέρα της Λαμπρής στην Κουκουβίστα, ήταν η μέρα της μεγάλης χαράς. Φτωχοί και πλούσιοι, αδελφωμένοι πανηγύριζαν το χαρμόσυνο γεγονός της Αναστάσεως. Έστρωναν το πλούσιο σε φαγητό τραπέζι και κάθονταν αφού πρώτα έκαναν το σταυρό τους και έψελναν το Χριστός Ανέστη.

Σήμερα και όσο τα χρόνια περνούν, το θρησκευτικό συναίσθημα εκδηλώνεται περισσότερο τυπικά.

Η ζωή μας γίνεται κάθε μέρα και πιο περίπλοκη, κάθε μέρα πιο κουραστική. Όσο μεγαλώνουν οι πόλεις μεγαλώνουν αυτά που λέγονται ανέσεις και περισσεύουν αυτά που λέγονται απαραίτητα. Με τίποτα όμως δεν μπορούμε να ανταλλάξουμε την ηρεμία της μικρής μας πατρίδας και τίποτα δεν μπορεί να γεμίσει το κενό που αφήνει στην ψυχή μας ο ξενιτεμός. Όσοι όμως από μας επιστρέφουμε στην πατρική γη θα αναστηθούμε ψυχικά διότι η Κουκουβίστα μας ανέστησε ως υπάρξεις και θα εξακολουθεί να αποτελεί για μας το μόνο τόπο της πραγματικής αναστάσεως.

Ευχόμαστε σε όλους τους Κουκουβιστιανούς μια ψυχική και πνευματική ανάσταση.

Κ Α Λ Ο Π Α Σ Χ Α

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ «ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ»

Η ημέρα της Αναστάσεως εξέφραζε την βαθύτερη ελπίδα των Κουκουβιστιανών, όπως και για όλους, μια ζωή καλλίτερη.

Επειδή η ελπίδα αυτή εξακολουθεί να καίει τις ψυχές των χωριανών μας, καλούμε όλους τους χωριανούς και φίλους στο χωριό τη Δευτέρα 28 Απριλίου 1997 για να τσουγκρίσουμε το πασχαλινό αυγό στην αίθουσα του Σχολείου μετά το εκκλησίασμα.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Όπως ταιριάζει στο Σύνδεσμό μας, η ετήσια Γενική Συνέλευση και η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, έγινε στις 12.1.1997 στο Ξενοδοχείο Stanley, μέσα σε ζεστή ατμόσφαιρα αισιοδοξίας και εγκαρδιότητας. Ήταν παρούσα όλη η μεγάλη μας οικογένεια.

Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, εξελέγη ο χωριανός μας ορκωτός λογιστής Ευθύμιος Κολλύρης και Γραμματέας, ο Δημ. Ράπτης, οι οποίοι χάρις στην εμπειρία που έχουν αποκτήσει διεύθυναν και φέτος τη διαδικασία της Συνέλευσης κατά τρόπο υποδειγματικό.

Στην αρχή ο πρόεδρος της Συνέλευσης, ευχαρίστησε τους χωριανούς μας, για την εμπιστοσύνη που δείχνουν προς το πρόσωπό του και έδωσε το λόγο στον πρόεδρο του Συνδέσμου μας, Αθαν. Μαλεβίτση, ο οποίος έδωσε τον τόνο του διαρκούς ενδιαφέροντος που ενώνει τα μέλη του Συνδέσμου και τα δραστηριοποιεί σε εποικοδομητικό έργο με πρόγραμμα και προοπτική και τα κάλεσε να συνεχίζουν να υποστηρίζουν το Σύνδεσμο με το ίδιο ενδιαφέρον και αγάπη. Αναλυτικότερα ο πρόεδρος είπε:

Αγαπητοί χωριανοί, αγαπητοί μας φίλοι.

Σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας στη μεγάλη μας Γενική Συνέλευση που επαναλαμβάνεται αδιάκοπα εδώ και 35 χρόνια και δείχνει όχι μόνο τη μεγάλη αγάπη που τρέφουμε για το χωριό μας αλλά και το σεβασμό και την αλληλεγγύη που δείχνουμε για τους συνανθρώπους μας.

Ακόμη θέλω να σας ευχαριστήσω για τη στήριξη που κάνετε προς το Σύνδεσμό μας και που η στήριξη αυτή εκφράζεται έντονα όχι μόνο με την παρουσία σας αλλά και με τις εισφορές που συνέχεια καταβάλουμε και οι οποίες αντιπροσωπεύουν κόπους ζωής και υποκαλύπτουν το μεγαλείο της ψυχής μας και την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Έτσι είμαστε εμείς οι Καλοσκοπίτες. Έτσι αγωνιζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια. Στην περσινή Γενική Συνέλευσή μας εμπιστευθήκατε τη διοίκηση του Συνδέσμου μας και μας καλέσατε να τον υπηρετήσουμε και να επιδιώξουμε την προώθηση των σκοπών του.

Οι ευθύνες που αναλάβαμε δεν μας ήταν άγνωστες. Ακολουθήσαμε μια στρατηγική απλή και δοκιμασμένη. Κινηθήκαμε γύρω από έναν άξονα που κεντρική του θέση ήταν η καλλιέργεια των φιλικών σχέσεων μεταξύ των μελών και η διατήρηση του αδελφικού δεσμού μεταξύ των χωριανών μας. Παράλληλα φροντίσαμε να μείνουμε πιστοί στην παράδοση του χωριού μας, όπως αυτή καλλιεργήθηκε από τους προγόνους μας και που φαίνεται έντονη στην οργάνωση των εκδηλώσεων που πραγματοποιήσαμε το περασμένο καλοκαίρι καθώς και την έκδοση του δελτίου μας που φέρνει τον τιμημένο τίτλο του χωριού μας και που αγαπήθηκε από όλους μας, γιατί είναι απλό, κατανοητό χωρίς να φανατίζει και να δημιουργεί πολιτικά ή πολιτιστικά υπονοούμενα.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι πετύχαμε σε ικανοποι-

ητικό βαθμό τους σκοπούς μας και τούτο γιατί στις επιδιώξεις μας βρήκαμε συμπαράστατη το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής που διαπνέεται από το ίδιο με μας πνεύμα και πρέπει να ομολογήσουμε ότι δείχνει να αγαπάει το χωριό και να αγωνίζεται για την τύχη του και τα συμφέροντά του. Είναι από τα πιο σώφρονα και ενεργητικά συμβούλια και άφοβα θα χαρακτηρίζα τον πρόεδρο και το Κοινοτικό μας Συμβούλιο ως τους ανθρώπους της χρονιάς που πέρασε. Φροντίζουν να είναι περιποιημένο το χωριό και συντονίζουν ορθά κάθε τους ενέργεια. Και ασφαλώς θα με ρωτήσετε:

Τι ελπιδοφόρα μηνύματα μας φέρνει ο καινούργιος χρόνος;

Και τί προγράμματα μάς ετοιμάζει το Διοικητικό μας Συμβούλιο;

Το ελπιδοφόρο μήνυμα μας το έφεραν τα νέα μας παιδιά που έκαναν την παρουσία τους όχι μονάχα με διασκεδαστικές συγκεντρώσεις και ξενύχτια στις καφετέριες, αλλά με την έκδοση ενός δελτίου που αν προσεχθεί μας υπόσχεται πολλά και μας κάνει να πιστεύουμε, ότι η Κουκουβίστα δεν σταμάτησε να βγάζει νέους ανθρώπους με φιλοδοξίες και όνειρα και να ελπίζουμε ότι από τα νέα παιδιά θα βγούν και οι συνεχιστές του Συνδέσμου μας.

Είμαστε κοντά τους και θα υποστηρίζουμε το έργο τους με κάθε μέσον. Εξ άλλου ας μην παραβλέπουμε ότι οι άνθρωποι που αποτελούν το σημερινό Δ.Σ. ξεπερνούν κατά μέσο όρο το 65ο έτος της ηλικίας με ελάχιστες εξαιρέσεις και επιβάλλεται οι νεοί μας να πάρουν τη θέση τους.

Ένα μήνυμα ακόμη πηγάζει από το πρόγραμμα του κυβερνητικού έργου που αφορά τη συνένωση των κοινοτήτων της χώρας μας και το οποίο ασφαλώς ως αρμοδιότερος θα σας το αναπτύξει ο πρόεδρος της Κοινότητας. Είναι ένα πρόγραμμα που παρά τις επιφυλάξεις που τρέφουμε αν το χειριστούμε καλά μπορεί να προκύψουν και για μας ουσιαστικά οφέλη.

Για τις παραπέρα δραστηριότητές μας, σας δηλώνω ότι θα συνεχίσουμε με την ίδια διάθεση να εργαζόμαστε για την επιτυχία των σκοπών του Συνδέσμου. Θα οργανώσουμε εκδηλώσεις και εδώ στην Αθήνα και στο χωριό, θα εμπλουτίσουμε την ύλη του Δελτίου μας και θα σταθούμε συμπαράστατες στο Κοινοτικό μας Συμβούλιο και στα μέλη του Συνδέσμου μας. Όλα όμως θα εξαρτηθούν από την εκπλήρωση των υποσχέσεων που μας έχουν δώσει όσοι τους χτυπήσαμε την πόρτα και περιμένουμε οικονομική ενίσχυση, αλλά και από την πορεία που θ' ακολουθήσει η διάθεση του τηλεφωνικού καταλόγου που σας παρουσιάσαμε, καθώς και από την προσέλευσή σας στον αποκριτικό χορό μας.

Τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τους συνεργάτες μου, το χωριανό μας ζαχαροπλάστη κ. Θανάση Τούμπα για την κατ' εξακολούθηση προσφορά της πίτας που γευόμαστε τόσα χρόνια, καθώς και το χωριανό μας συνταξιούχο τυπογράφο Φιλ. Τριανταφύλλου για τη βοήθεια που μας προσέφερε στην καλλιτεχνική επιμέ-

λεια του Δελτίου καθώς και τον κατάλογο των τηλεφώνων.

Ακολούθησε ο Γενικός Γραμματέας, Γεώργιος Κολλύρης, που έκανε εκτενή απολογισμό των πεπραγμένων καθώς και αναφορά στη δράση η οποία έχει δρομολογηθεί για τη νέα χρονιά:

Αγαπητοί χωριανοί, αγαπητοί πατριώτες.

Να σας ευχηθώ με τη σειρά μου χρόνια πολλά και καλά.

Εγώ θα σας πω λίγα λόγια για το τί κάναμε σαν Σύλλογος το χρόνο που πέρασε και τί σκοπεύουμε να κάνουμε εφέτος.

— Μόλις αναλάβουμε πέρσι τέτοιοι καιρό, φροντίσαμε να οργανώσουμε τον ετήσιο χορό μας που έγινε στο κέντρο «ΦΑΡΟΣ» στη Ν. Φιλαδέλφεια.

Παρ' όλο που συνέπεσε ο χορός μας με τις ημέρες των απόκριων και πολλοί είχαν φύγει εκτός Αθηνών, ο χορός μας είχε επιτυχία και άφησε αρκετά χρήματα στο Σύλλογο.

— Προσπαθήσαμε όσο ήταν δυνατό να βελτιώσουμε την εφημερίδα μας. Κάτι ίσως καταφέραμε.

Πήραμε πολλές επιστολές που λένε ότι κάτι κάναμε. Όμως εμείς δεν είμαστε ικανοποιημένοι. Έχουμε ελλείψεις. Κάνουμε λάθη. Θα προσπαθήσουμε να διορθώσουμε ακόμα πάρα πέρα την εφημερίδα. Αλλά ζητάμε και τη δική σας συνδρομή. Όχι μόνο την οικονομική την οποία έχουμε άλλωστε αμέριστη. Θέλουμε τη συμμετοχή σας σε κείμενα που να αναφέρονται σε παληά κυρίως περιστατικά και παληές συνήθειες από τη ζωή στο χωριό. Να θυμόμαστε εμείς οι παληότεροι και να μαθαίνουν και οι νέοι.

— Οργανώσαμε και πραγματοποιήσαμε ορισμένες εκδηλώσεις το καλοκαίρι στο χωριό.

Δεν περιοριστήκαμε μόνο σε ψυχαγωγικές αλλά θεωρήσαμε σκόπιμο να περιλάβουμε στο πρόγραμμά μας των Αυγουστιάτικων εκδηλώσεων και πολιτιστικές εκδηλώσεις αλλά και ομιλίες που να αναφέρονται σε θέματα υγείας.

Και η επιλογή αυτή αποδείχτηκε ότι ήταν πετυχημένη και ωφέλιμη. Θα το επαναλάβουμε.

— Διαμορφώσαμε το προαύλιο της Παναγίας που μαζί με την ανακαίνιση των δύο βρυσών έγινε ένας όμορφος και καλαίσθητος χώρος για ξεκούραση και περισυλλογή.

— Αντικαταστήσαμε την περίφραξη της πηγής στο Κεφαλόβρυσο γιατί η παληά είχε σαπίσει και κινδύνευε να καταρρεύσει.

— Κατασκευάσαμε σιδερένια μασίφ πόρτα στο μνημείο των πεσόντων στην Αγία Τριάδα ώστε να προστατεύσουμε το χώρο από τα ζώα που έμπαιναν και τον λέρωναν.

— Αντικαταστήσαμε ορισμένα κεραμίδια από τη σκεπή του Σχολείου που τώρα το έχουμε Πνευματικό Κέντρο.

— Πήραμε μέρος στο 4ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β/Α Παρνασσίδας που έγινε στο Μαύρολιθάρι και συμμετείχαμε σε όλες τις εκδηλώσεις της Ομοσπονδίας.

— Και τελευταία εκδώσαμε ένα αξιόλογο τηλεφωνικό

κατάλογο που περιλαμβάνει τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα των μελών του Συνδέσμου.

Τούτο το τελευταίο ήταν δύσκολο γιατί στην πρόσκλησή μας να μας γνωρίσετε ακριβείς διευθύνσεις και τηλέφωνα, ελάχιστοι ανταποκρίθηκαν.

Αν έχουμε κανένα λάθος ή παραλείψεις, και θα έχουμε οπωσδήποτε, να μας συμπαθάτε. Πρόθεσή μας είναι να κάνουμε σχετικές διορθώσεις στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας που θα κυκλοφορήσει.

— Το σπουδαιότερο όμως έργο του Συνδέσμου μας ήταν η αρμονική και εποικοδομητική συνεργασία μας με το Κοινοτικό Συμβούλιο του Χωριού μας.

Φιλοδοξία μας είναι μαζί με το Κοινοτικό Συμβούλιο και τον άξιο Πρόεδρό του να βελτιώσουμε όσο μπορούμε και να λύσουμε όσα μπορούμε προβλήματα του Χωριού μας και θα το κάνουμε.

Τώρα τί σκεπτόμαστε για το 1997

— Πρώτα το χορό μας που θα γίνει στις 15 Φεβρουαρίου ημέρα Σάββατο στο Κέντρο «ΦΑΡΟΣ» στη Ν. Φιλαδέλφεια. Να μη λείψει κανένας.

— Θα πραγματοποιήσουμε και φέτος καλοκαιρινές εκδηλώσεις στο Χωριό και θα επιδιώξουμε να είναι πιο πολλές και πιο καλές από πέρσι.

— Το κυριώτερο όμως και σπουδαιότερο που έχουμε να κάνουμε είναι να δούμε πώς θα αντικαταστήσουμε την κεραμοσκεπή του Σχολείου με την οποία τα τελευταία χρόνια έχουμε προβλήματα.

Είναι έργο που θα απαιτήσει πολλά χρήματα, γιατί η σκεπή είναι μεγάλη και εκτός αυτού να δούμε με τί είδους κεραμίδια θα σκεπάσουμε, αφού αυτό το είδος του βυζαντινού κεραμιδιού που χρησιμοποιείται τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει μεγάλα προβλήματα. Θα μελετήσουμε το πρόβλημα μαζί με την Κοινότητα και θα δούμε πως και πότε θα κάνουμε την αντικατάσταση.

Αυτά τα λίγα. Ας μη λέμε πολλά λόγια που έχουν μέσα τη λέξη θα.

Ευχαριστώ.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Μετά από αυτά ο λόγος δόθηκε στην Ταμία του Συνδέσμου μας, Βούλα Γρηγοροπούλου, που ανέλυσε με λεπτομέρεια την προέλευση των εσόδων του Συνδέσμου καθώς και τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν μέσα στη χρήση 1996 και οι οποίες σε γενικές γραμμές είναι:

— Έσοδα χρήσεως 1/1 - 31/12/1996 δρχ. 4.374.158.

— Δαπάνες χρήσεως 1/1 - 31/12/1996 δρχ. 3.690.367.

— Υπόλοιπο Ταμείου 31/12/1996 δρχ. 683.791.

Ακόμα στην Τράπεζα έχει κατατεθεί το ποσό των δρχ. 779.532 που σκοπό έχει την αγορά ιδιόκτητου γραφείου.

Με τη σειρά της η εξελεκτική επιτροπή, Φιλίτσα Αλεξίου, Νίκος Αυγερινός και Λάμπρος Αχλαδάς ανέθεσε στον Νίκο Αυγερινό την ανάγνωση του ελέγχου που έκανε στα βιβλία και τα στοιχεία του Συνδέσμου και γνώρισε στο σώμα ότι όλα τα έσοδα και τα έξοδα της χρήσης βασίζονται σε νόμιμα δικαιολογητικά και ότι οι δαπάνες έγιναν για τους σκοπούς του Συνδέσμου και ζήτησε από τη Γενική Συνέλευση να εγκρίνει τον απολογισμό της χρήσεως 1/1 - 31/12/1996.

Η πρόταση έγινε ομόφωνα αποδεκτή.

Ύστερα ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής, Γεώργιος Αυγερινός έλαβε το λόγο και ανέπτυξε τις δραστηριότητες του Κοινοτικού Συμβουλίου κατά το έτος 1996, καθώς και τον προγραμματισμό των έργων του 1997. Ιδιαίτερα αναφέρθηκε στο επίκαιρο θέμα της συνένωσης των Κοινοτήτων (για το οποίο δεν έχει γίνει ακόμα γνωστό το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου που προβλέπει τη συνένωση) καθώς και στο θέμα της αποκομιδής των σκουπιδιών της Κοινότητας,

καθώς και για τη μελέτη που γίνεται από την Νομαρχία Φωκίδας για τη δημιουργία χωματερής στο 49 χιλ. του δρόμου Λαμίας - Αμφίσσης.

Στο ίδιο θέμα αναφέρθηκαν στη συνέχεια και οι χωριανοί μας Κων. Τούμπας και Νίκος Αυγερινός.

Λίγα, αλλά μεστά λόγια μας είπε και ο ακούραστος χωριανός μας Νίκος Ράπτης, για το θέμα του μνημείου της Αγ. Τριάδας.

Η συγκέντρωση έκλεισε με την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, που το τυχερό της νόμισμα που είχε το νόημα της συνεργασίας και της αγάπης έπεσε στον χωριανό μας Νικολ. Ι. Βλάχο. Αυτός που πήρε την εικόνα του πολιούχου μας Αγ. Γεωργίου με την ευχή να φυλάει το χωριό μας και όλους μας.

Οφείλουμε να σημειώσουμε πόσο σημαντική ήταν η βοήθεια που έκαναν στο Δ.Σ. οι χωριανοί μας Αθαν. Ραφτόπουλος και Αριστ. Παπανδρέου κατά τη διεξαγωγή της συνελεύσεως τους οποίους και ευχαριστούμε.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Η Κουκουβίστα τραγούδησε, γλέντησε, χόρεψε. Τριακόσιοι περίπου συμπολίτες και φίλοι, οι περισσότεροι γαμπροί και νύφες χωριανοί μας, συναντήθηκαν με σκοπό τη διασκέδαση στην ευρύχωρη αίθουσα του κέντρου «ΦΑΡΟΣ» στη Ν. Φιλαδέλφεια και ξενύχτησαν χτυπώντας το δεξί τους πόδι στους ρυθμούς των δημοτικών τραγουδιών.

Την παράσταση όμως έκλεψε το χορευτικό μας συγκρότημα με 4 αγόρια (Ι. Βλάχος, Σ. Κολύρης, Δ. Παντελάκης, Γ. Γκρόβερς) και 5 κορίτσια (Γ. Αχλαδά, Γιάννα και Δήμητρα Γρηγοροπούλου, Ι. Βασιλείου, Εφη Καραβά). Ντυμένα με παραδοσιακά ρούχα απέδωσαν με συγκίνηση και ζωντάνια τους παραδοσιακούς χορούς και απέσπασαν τα χειροκροτήματα και τα συγχαρητήρια. Δεν μπορεί να μην χειροκροτήσει και το δελτίο μας αυτό το γεγονός και η πιο ταιριαστή λέξη για τα παιδιά μας είναι «ΜΠΡΑΒΟ» τους και στη δασκάλα τους Ρούλα Δανιήλ και τη συμπαραστάτιδά της Βούλα Γρηγοροπούλου.

ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

(πριν από τη θύελλα του εμφύλιου σπαραγμού)

Ενας χωριανός μας κτηνοτρόφος πήγε στα Σάλωνα τη Μ. Παρασκευή, στα 1945, να πουλήσει τ' αρνιά του. Τα Κουκουβιστιανά αρνιά τα προτιμούσαν οι καλοφαγάδες Σαλωνίτες. Τ' αρνιά που θα πουλούσε τα είχε, ως συνήθως, βαμμένα στη ράχη τους κόκκινα. Αυτό γινόταν με τα Πασχαλινά αρνιά. Πεζοπορώντας 7-8 ώρες ο κτηνοτρόφος έφτασε στην πόλη κι' έκλεισε τα ζωντανά του μέσα σε μια μάντρα έως την επομένη μέρα του Μεγ. Σαββάτου που θα έρχονταν οι αγοραστές. Και εκείνος σκεπασμένος την κάπα του κοιμήθηκε σε μια γωνιά της μάντρας μαζί με τ' αρνιά. Το πρωί διαβαίνοντας από κει ένας χωροφύλακας κοντοστάθηκε και κοίταξε τον κτηνοτρόφο και τ' αρνιά του με το κόκκινο χρώμα, μη παραλείποντας να προσέχει και το μαντρότοιχο. «Τι διάολο να θέλει τούτος πρωί - πρωί, μουρμούρισε ο κτηνοτρόφος; Αγριεμένος ο χωροφύλακας πλησίασε το γεροτσόπανη και τον ερώτησε. Γιατί τάγραψες αυτά στον τοίχο; Κι ο άνθρωπος μετ' αρνιά που δεν είχε ιδέα τι του λέει, απορημένος του απάντησε:

- Δεν ξέρω κυρ χωροφύλακα τι μι' λές!!
- Α, κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις κι' όλας, ε... Αυτό το Κ.Κ.Ε. είναι ίδιο χρώμα με τ' αρνιά σου. Όταν έβαψες αυτά έγραψες και 'κείνο. Εχθές δεν ήταν αυτά τα γράμματα εκεί. Απόψε γράφτηκαν. Και το αστυνομικό όργανο συνέχισε: - Για πέσμου τι λένε; Κι' ο κτηνοτρόφος που κατάλαβε που το πήγαινε ο χωροφύλακας του απάντησε: - Καθίστε Καλά Έλληνες!!! - Α, με δουλεύεις κι' από πάνω. Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι τάγραψες εσύ. Γιαυτό θα πάμε στο τμήμα. - Ας πάμε κι στον Σαγγιλέα πιδίμ'... Ευτυχώς η Αστυνομία δεν ήταν μακριά. Ο κτηνοτρόφος κουκουλωμένος την κάπα του συνοδευόμενος από το χωροφύλακα, με τον υπερβάλοντα ζήλο, μπήκε στο Γραφείο του Αξιωματικού Υπηρεσίας, χωρίς να χάσει το θάρρος του. - Γιατί μπάρμπα γράφεις τέτοια συνθήματα στους τοίχους; τον ρώτησε ο Αστυνόμος. - Κυρ Αστυνόμι 'γω ούτε ξέρου τι μ' λέει. Ο αξιωματικός κατάλαβε πως άδικα τα λαιπωρούν τον άνθρωπο. - Πες μας τουλάχιστον τι λένε τα γράμματα; Από τ' ξέρου πιδάκιμ' πρέπ' να λέν: Κάπες - Καπότια Έλληνικα!! Ύστερα απ' αυτό το χωρατό όλοι γελούσαν κι ο άνθρωπος πήγε στη δουλειά του.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

ΜΝΗΜΗ ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ

Οι λίγες αυτές γραμμές, είναι ο ελάχιστος φόρος ευγνωμοσύνης που οφείλουμε εμείς οι ζωντανοί, στον αλησμόνητο γιατρό, ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ που πριν από επτά χρόνια αποδήμησε εις Κύριον και που οι οικείοι του τέλεσαν στις 29.11.1996 μνημόσυνο στη μνήμη του στον Ιερό Ναό, Προφήτη Ηλία Παγκρατίου.

Με συγκίνηση θα τον θυμόμαστε να μας ενθαρρύνει στην ίδρυση του Συνδέσμου, στις Γενικές Συνελεύσεις, στις εορταστικές εκδηλώσεις και να μας συμπαραστέκεται με τις συμβουλές του μέχρι και τις τελευταίες στιγμές της ζωής του.

Με τη συμπλήρωση επτά χρόνων από το θάνατό του, στρέφεται η μνήμη μας σ' εκείνον και ως φόρο τιμής, αναδημοσιεύουμε το αξέχαστο κείμενο που είχε γράψει για το δελτίο μας και αναφέρεται στη φιλοξενία που έγινε στο στρατηγό Ν. Πλαστήρα, πρώτα στην Αγία Τριάδα και ύστερα στο χωριό, όταν στις 27 Ιουλίου 1923 το επισκέφθηκε με την ευκαιρία των αποκαλυπτηρίων της προτομής του Αθαν. Διάκου στη Μουσουνίτσα. Το ιστορικό αυτό ντοκουμέντο είχε δημοσιευτεί στο υπ' αριθμ. 7/1976 φύλλο του δελτίου μας.

«Στο κύλημά της η ζωή δημιουργεί κάποιους σταθμούς, που η σημασία τους μπορεί να είναι ατομική, μπορεί να είναι οικογενειακή, μπορεί να είναι τοπικής σημασίας, αλλά και γενικότερα εθνικής. Αυτοί οι σταθμοί αφήνουν ευχάριστη ή δυσάρεστη θύμηση, ανάλογα με τις αιτίες που τους δημιουργήσανε και με τα αποτελέσματα που φέρανε.

Πολλούς σχετικούς σταθμούς φέρνω, κατά καιρούς, στη μνήμη μου. Μα, όταν έρχεται ο Ιούλιος, πάντοτε στριφογυρίζει στη μνήμη μου το πέρασμα από το χωριό μας του αείμνηστου Συνταγματάρχη Νικολάου Πλαστήρα, όταν ήταν ακόμη αρχηγός της Επανάστασης του 1923.

Ως γνωστόν, ο Πλαστήρας, για αρκετά χρόνια ήταν Διοικητής του 5/42 Συντάγματος Ευζώνων, που οι άνδρες του ήταν παιδιά από την καρδιά της Ρούμελης, με έδρα τη Λαμία. Εκτός των άλλων, και στην Ουκρανία και στη Μικρά Ασία, 1919 - 1922, παρέμεινε ως Διοικητής του 5/42 και με την ξεχωριστή αντίληψη που τον διέκρινε, έφθασε να γνωρίζει όχι τους αξιωματικούς του, αλλά και τους Ευζώνους του, όχι μόνο στην όψη, αλλά και στο επώνυμό τους και το μικρό τους όνομα. Αυτό δηλώνει ανεπιφύλαχτα, ότι ο δεσμός δεν ήταν απλώς υπηρεσιακός, αλλά πραγματικά συναισθηματικός. Έτσι νοιώθανε οι αποστρατευθέντες Ευζώνοι του τώως Δήμου Καλλιέων, με κέντρον την Άνω Μουσουνίτσα και σήμερα Αθαν. Διάκος, και δεν δυσκολευτήκανε, προκειμένου να κάνουν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του ενδοξότερου και ηρωικού τέκνου της, του Αθανασίου Διάκου, να καλέσουν τον Νικόλαο Πλαστήρα, να τιμήσει τον ένδοξο ήρωα της Αλαμάνας και εντελώς ξεχωριστό γέννημα της Άνω Μουσουνίτσας.

Και ο Πλαστήρας, ο ιδανικός στρατιωτικός, ο ρεαλιστής πολιτικός και ο τιμιώτερος των τιμών, δεν εμποδίστηκε από τον αφάνταστο φόρτο των απασχολήσεών του και αποδέχθη την πρόταση ευχαρίστως.

Δημιουργήθηκε μια συντροφιά από 30 περίπου άτομα, που ήταν αξιωματικοί του αμέσου περιβάλλοντος του Πλαστήρα, και άλλοι καταγόμενοι από τη Μουσουνίτσα, όπως ο τότε επίτροπος Γ. Ζαραλής, ο λοχαγός Σπέντσας, ο συγχωριανός μας Θεμ. Πριόβολος, λοχαγός τότε, καθώς οι μερικοί επαγγελματίες που κατάγονταν από τη Μουσουνίτσα. Απαραίτητοι στη συντροφιά οι δημοσιογράφοι, από τους οποίους θυμάμαι τον αρχισυντάκτη Μισαηλίδη, της εφημερίδας «Ελεύθερος Λόγος», που εξέφραζε την πολιτική της Επανάστασης, ο αείμνηστος Θωμάς Μαλαβέτας και άλλοι τους οποίους, ατυχώς, δεν θυμάμαι.

Και η συντροφιά αυτή, με αρχηγό τον παντοδύναμο τότε Κυβερνήτη της Ελλάδος Ν. Πλαστήρα, πήρε το τραίνο της γραμμής στις 25 Ιουλίου 1923 και ξεκίνησε από την Αθήνα, για να φθάσει στις 2.30μ.μ. στο Σταθμό του Μπράλλου.

Και επειδή τότε ο μόνος τρόπος μετακινήσεως ήταν η πεζοπορία ή, πολυτελέστερα, η χρησιμοποίηση των αναμφισβήτητων συντρόφων των χωρικών, τα μουλάρια κυρίως ή και ολίγα άλογα, οι Μουσουνιτσιώτες είχαν κατεβή στο Σταθμό του

Μπράλλου με τα απαιτούμενα ζώα, ποικιλότροπα στολισμένα για να δεχθούν και παραλάβουν τον ποικιλότροπο φίλο, αρχηγό της Επανάστασεως, τον Σωτήρα της Ελλάδος και Αρχηγό του Κράτους, τον Συνταγματάρχη, τον μη δεχθέντα προαγωγή, Νικόλαο Πλαστήρα.

Από το Σταθμό του Μπράλλου για την Άνω Μουσουνίτσα, η απόσταση καλύπτεται με πεζοπορία σε 9 ώρες περίπου. Ήταν αδύνατο να την διανύσουν μονοκόμματα. Γι' αυτό είχαν καθορίσει ενδιάμεσο σταθμό την εξαιρετή τοποθεσία της Αγίας Τριάδας, που ανήκει στην περιοχή της Κουκουβίστας (Καλοσκοπής), στην οποία και θα διανυκτερεύαν.

Η Κουκουβίστα είχε ειδοποιηθεί για το εξαιρετό αυτό γεγονός. Το Κοινοτικό Συμβούλιο, με μερικούς νοικοκυραίους του χωριού και με την καθοδήγηση του αειμνήστου δασκάλου μας Ιωάννη Λαΐου, ολόψυχα φροντίσανε με ποιο καλύτερο τρόπο θα φιλοξενούσαν τον αρχηγό Νικόλαο Πλαστήρα και όλη τη συντροφιά του. Ψήσανε στην Αγία Τριάδα 4 αρνιά. Ψήσανε κοκορέτσια και σπληνάντερα. Προμηθευθήκανε γάλα, τυρί φέτα, γιαούρτι, σαλατικά και άφθονο κρασί, ντόπιο. Και όταν κατά τις 6.30 μ.μ. φθάσανε στην Αγία Τριάδα, όλα ήταν έτοιμα και η σκανδαλιστική μυρωδιά τους, από μακριά ερέθιζε την όρεξη. Όταν πια τακτοποιηθήκανε και ήπιανε τα αναψυκτικά τους, ο δάσκαλός μας Ιωάννης Λαΐος, πολυδιαβασμένος όπως ήταν και καλός χειριστής του λόγου, προσεφώνησε τον Αρχηγό Νικόλαο Πλαστήρα με εξαιρετό, ενθουσιώδη και πατριωτικότατο λόγο.

Καλοφάγανε τα παραπάνω αναφερόμενα και στο τέλος ο αείμνηστος πατέρας μου Ευθύμιος Κατσανιώτης, που ήταν αghονόλαος στα δημοτικά τραγούδια, μαζί με τον υπερεβδομηκονταετή Γιαννελοκώστα, που μέχρι την τελευταία αναπνοή του δεν αποχωρίστηκε τη φουστανέλλα, έστω και μπαλωμένη, τραγουδήσανε μερικά κλέφτικα τραγούδια, ανάμεσα στα οποία ήταν και ένα, που η λαϊκή μούσα το συνέθεσε, με αφορμή μια αξιόλογη σύγκρουση, που έγινε εκεί στο εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας το 1821, μεταξύ των τότε κλεφτών, με επικεφαλής κάποιον Γιολδάση και τουρκικό απόσπασμα.

Όλα ήταν συγκινητικά και ευχάριστα για όλους. Μα η νύχτα πλησιάζει. Οι ταξιδιώτες έπρεπε να κοιμηθούν και να ξεκουραστούν. Και επειδή στρώματα δεν μπορούσε να υπάρχουν, χρησιμοποίησανε λατσουδία από τα έλατα όλοι, χωρίς να δεχθή εξαίρεση και ο ακαταπόνητος Ν. Πλαστήρας. Για σκέπασμα χρησιμοποίησαν τα χράμια και τις καραμελωτές, που είχαν στολίσει τα ζώα της μεταφοράς.

Πρώι - πρωί, σηκώθηκαν και ξεκίνησαν για το Μαυρολιθάρι. Πέρασαν την Καστριώτισσα και κοντά στο μεσημέρι φθάσανε στην απάνω Μουσουνίτσα. Φυσικά, και στο Μαυρολιθάρι και στην Καστριώτισσα, τους δεχθήκανε με ανυπόκριτο ενθουσιασμό και πολλοί τους συνοδεύσανε μέχρι τη Μουσουνίτσα. Εκεί, πλέον, η υποδοχή και η προσφορά ήταν πανηγυρική από κάθε άποψη. Ο ηρωικός Ν. Πλαστήρας έκανε τα αποκαλυπτήρια του ξεχωριστού τέκνου της Μουσουνίτσας, του

ήρωα των ηρώων της Επανάστασης του 1821 Αθανασίου Διάκου. Το βράδυ της 26ης Ιουλίου διανυκτέρευαν στη Μουσούνιτσα και κατά το μεσημέρι της 27ης ξεκίνησαν για την επιστροφή.

Τώρα όμως ακολουθήσανε τον άλλο δρόμο. Κάτω Μουσούνιτσα - Στρώμη - Κουκουβίστα. Πέρασαν τη Μακριά Σάρρα και ο φόβος τους, όπως τον περιγράψανε στις εφημερίδες, πέρασε κάθε όριο, και στις 6 περίπου το απόγευμα φθάσανε στην Κουκουβίστα.

Περισσότεροι από 100 άνθρωποι τους υποδεχθήκαμε στην Κακοτράχη και όλοι μαζί πηγαμε στο χοροστάσι Το χωριό μας, όπως είναι γνωστό, κάνει πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και την επομένη του Αγίου Παντελεήμονα. Γι' αυτό, ήταν μαζεμένοι στο χοροστάσι και είχαν στήσει το συνηθισμένο τρικούβετο χορό τους, με το κλαρίνο του Γιάννη Πράτσα, που αφήκε εποχή, το λαούτο του Γιάννη Τομαρά και συνοδεία το νταούλι. Μόλις έφθασε η πομπή του Ν. Πλαστήρα, σταμάτησε ο χορός και αμέσως τρέξαν οι χωριανοί συμπολεμιστές του να τον καλωσορίσουν, ενώ τον αγκαλιάσανε και του φιλούσαν τα χέρια, με άφθονα δάκρυα στα μάτια. Ο Πλαστήρας φίλησε τους συμπολεμιστές του και το καταπληκτικό ήταν που τους φώναξε με τα μικρά τους ονόματα. Κατόπιν με ευαρίστηση δέχτηκε και έσυρε το χορό, μαζί με αρκετούς από τη συνοδεία του και όλους τους συμπολεμιστές του. Το γλέντι κράτησε ως το βράδυ. Στη συνέχεια, το χωριό παρέθεσε δείπνο στο Σχολείο, γιατί οπότε δεν ήταν κανένα κατάλληλο να εξυπηρετήσει τόσους ανθρώπους.

Τον πανηγυρικό της βραδιάς τον εξεφώνισε ο αείμνηστος Παπαδήμος. Κοιμηθήκανε στο Σχολείο και την επομένη το πρωί, όλο το χωριό τους κατευόδωσε για τον Σιδηροδρομικό

Σταθμό του Μπράλλου.

Όλη τη διαδρομή την περιγράψανε στις εφημερίδες οι συνοδεύοντες τον Πλαστήρα δημοσιογράφοι. Περισσότερες από 8 ημέρες κράτησε η περιγραφή. Ειδικά για την Κουκουβίστα, ο τότε αρχισυντάκτης του «Ελευθέρου Λόγου» Μισσηλίδης έγραφε:

«Όταν το βραδυνό φθάσαμε στην Κουκουβίστα, τριβίσαμε τα μάτια μας από έκπληξη. Μα, τι είναι εδώ; Πάρτε την Προύσα, πάρτε τη Νικομήδεια, πάρτε τη Σαπέντζα, πάρτε τα Βοδενά, πάρτε ακόμα όσα ταμπλώ παρήγαγε από ένα φυσικό ή φυσιολατρικό ρομάντζο η τέχνη, σμίξε τα όλα μαζί και έχετε μπροστά σας την Κουκουβίστα. Κι' εδώ βαρύνουν τα τουφέκια, κι' εδώ λαλούν τα βιολιά, κι' εδώ σήμερα ο τόπος έχει πανηγύρι, με το πέρασμα του Αρχηγού. Ο παπάς, τι κρίμα που δεν θυμάται τ' όνομά του, ξεσήκωσε και τους πεθαμένους με τον ζωηρότατο και ενθουσιώδη λόγο του προς τον Αρχηγό...».

Και ο παπάς ήταν ο αείμνηστος Παπαδήμος.

Και η μικρή αυτή εκδήλωση, νομίζω ότι είναι χαρακτηριστική να μας δώσει μια σωστή εικόνα ποιός ήταν ο Ν. Πλαστήρας, με την απερίγραπτη απλότητά του. Αλλά αυτή την εντύπωση αφήκε και η Κουκουβίστα με το απροσδόκητο πέρασμά του την 27 Ιουλίου 1923, αυτού του αδιαφιλονίκητου πατριώτη, του ψυχραιμου ήρωα, του ικανότατου ηγέτη, που έμεινε μόνος στη ζωή, γιατί ποτέ δεν θέλησε, οποιοσδήποτε άλλος, να του λιγοστέψει, έστω και ελάχιστα, την ατσάλινη πίστη του και φροντίδα για τη μεγάλη μας μάνα, την πατρίδα των πατρίδων, την Ελλάδα μας.

ΗΛΙΑΣ Ε. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ

Να και μια φωτογραφία από το γεγονός που περιγράφει ο γιατρός μας, βγαλμένη κάτω από τα πλατάνια της Αγίας Τριάδος. Η σημασία της είναι μεγάλη, όχι μόνο για την ιστορία του Χωριού μας αλλά και ολόκληρου του Έθνους. Στο κέντρο καθιστός εικονίζεται ο Νικ. Πλαστήρας με πηλίκιο και ραβδί στο χέρι. Μπορείτε επίσης να διακρίνετε τους χωριανούς μας Ευθ. Κ. Αλεξίου, Ιωάννη Λαΐο, Ιωάννη Χασιακό (Παπαχασιακός), Γεώργ. Καραγιώργο, Ευθ. Μώρη (Κατσιάνη), Ηλία Κατσιανιώτη, Χασιακό (Καλόγερο), Θεμ. Πριόβολο, Αναστ. Χασιακό, Ανδρέα Ράπη (Σαλταπίδα), Νικ. Πριόβολο (Κουγιούφα), Τέρψη Πριόβολο κ.α. Η φωτογραφία είναι από το αρχείο του Γιάννη Λαΐου και μας την παρέδωσε ο γιός του Ευθύμιος.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΓΑΜΟΥ

Γινότανε ένας γάμος. Γάμος; Πολύ παράξενα ακούγεται για τέτοια εποχή και όμως γινότανε. Η αλήθεια είναι πως από τον Οκτώβριο του 1940 που άρχισε ο πόλεμος έως το καλοκαίρι του 1945, γάμοι δε γινόντουσαν. Ελάχιστοι ήτανε αυτοί που δε μπορούσαν να κρατηθούνε. Όπως καταλαβαίνει καθένας, για ένα χωριό με πάνω από χίλιους κατοίκους πληθυσμό και με τόσους νέους που οι επιλογές τους για προκοπή και τα υπόλοιπα ήτανε ελάχιστες έως ανύπαρκτες, πόσο σοβαρά προβλήματα τους δημιουργούσαν τα πέντε ολόκληρα χρόνια πλήρους αποχής από το γάμο.

Όταν το 1945 τελείωσε ο πόλεμος άρχισε ένας μαραθώνιος γάμων. Ποιός να πρωτοπαντρευτεί! Καθώς δεν είχαμε και παπά στο χωριό, έτρεχε ο παπα-Αριστείδης από την Κάνιανη. Αυτό το κύμα γάμων, όπως απότομα άρχισε, έτσι απότομα σταμάτησε. Διότι άρχισε η επίσκεψη των Σούρληδων και το άγριο κυνηγητό, οπότε το κέφι και η όρεξη για παντρεία κοπήκανε εκεί που καλά καλά δεν είχανε αρχίσει. Ήτανε όμως και μερικά ζευγάρια που είχανε αρχίσει τις προετοιμασίες τους για το γάμο και δε μπορούσαν να τις αφήσουνε στη μέση.

Ένα από αυτά τα ζευγάρια ήτανε και ο Τάσος με την Παρασκευή. Ο Τάσος Αυγερινός ήτανε αρραβωνιασμένος με την Παρασκευή Κ. Τούμπα, του Κωστάκου που λέγαμε. Όταν ο πατέρας της Παρασκευής ήτανε μικρός τον φωνάζανε Κωστάκη και του έμεινε.

Στη συνέχεια της ζωής του όλη την οικογένειά τους την λέγαμε Κωστακαίους. Παρά την άσχημη κατάσταση και τις

τρομερές δυσκολίες πήρανε την απόφαση να παντρευτούνε ο Τάσος με την Παρασκευή. Ήτανε τόσο πολύ ερωτευμένοι που δεν ήτανε δυνατόν καμιά δυσκολία να τους εμποδίσει να ενωθούνε με τα δεσμά του γάμου.

Ήτανε 8 Ιουνίου 1947. Το έθιμο που επικρατούσε στο χωριό μας για την τελετή του γάμου είχε ως εξής:

Μετά την στέψη στην Εκκλησία, ο γαμπρός και η νύφη πηγαίνανε στο σπίτι του γαμπρού. Εκεί γινότανε το γαμήλιο τραπέζι και στη συνέχεια το γλέντι. Το σόϊ της νύφης πήγαινε στο σπίτι της. Εκεί γινότανε το γαμήλιο τραπέζι και στη συνέχεια το γλέντι με τραγούδια και χορό. Αργά το βράδυ, η παρέα από το σπίτι της νύφης πήγαινε στο σπίτι των νεονύμφων για να τους χαιρετήσουνε και να συνεχίσουνε το γλέντι μέχρι αργά.

Εγώ ήμουνα από το σόϊ της νύφης και όπως ήτανε επόμενο, μετά τη στέψη, πήγα με τους άλλους στο σπίτι της νύφης. Σπίτι δεν υπήρχε διότι είχε καεί, όπως και όλα τα άλλα και μάλιστα δύο φορές από τους Γερμανούς. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Οι Κωστακαίοι είχανε επισκευάσει τον αχερώνα, γιατί και τους αχερώνες μας τους είχανε κάψει, και μένανε εκεί. Μπροστά από την αχερώνα ήτανε το αλώνι. Εκεί στο αλώνι ο ξάδερφος της νύφης ο Γιάννης ο Τούμπας, που ήτανε μαραγκός, είχε φτιάξει με σανίδια ωραίους πάγκους και καθίσματα και είχαμε βουλευτεί μια χαρά. Το γαμήλιο τραπέζι στο χωριό ήτανε πάντα πλούσιο. Όση φτώχεια και να είχαμε, στο γάμο τρώγαμε καλά.

Επίσης, στο γαμήλιο τραπέζι

συνεισφέρανε όλοι με τρόφιμα και προπάντων με προσωπική εργασία. Το γαμήλιο τραπέζι είχε δύο κύρια φαγητά: κρέας στιφάδο οπωσδήποτε και κρέας με μακαρόνια. Εδώ ήτανε και ένας άλλος λόγος που θα τρώγαμε καλά. Οι Κωστακαίοι είχανε πρόβατα και το κρέας θα ήτανε άφθονο, δηλαδή θα τρώγαμε όσο θέλαμε.

Όταν σερβιρίστηκε το φαγητό και όλα ήτανε έτοιμα, ακούστηκε η δυνατή φωνή του Θανασάρα: «Αϊντε να μας ζήσουνε». Ο Θανασάρας ήτανε ο αδερφός της Παρασκευής, της νύφης. Τον λέγανε Θανάση αλλά εμείς τον λέγαμε «Θανασάρα» γιατί το «Θανάσης» του έπεφτε λίγο. Δεν ήτανε ένας συνηθισμένος Θανάσης. Ήτανε ένας γίγαντας. Το «Θανασάρα» ανταποκρινότανε πλήρως στις διαστάσεις του. Όσο για τη φωνή του; Σαν τηλεβόας! Καλύτερα να καθόσουνα κάτω από μια καμπάνα παρά δίπλα του και να σου μιλούσε δυνατά.

Πάνω, λοιπόν, που ακούστηκε η φωνή του Θανασάρα και πιάσαμε όλοι τα πιρούνια και ήμασταν ετοιμοί να καμακιάσουμε το πρώτο κοψίδι, ακούστηκε μια ομοβροντία από τη μεριά του Μπράλλου.

Όλοι καταλάβαμε τί γίνεται και τα πιρούνια μείνανε μετέωρα. Μας έβαζε το πυροβολικό του στρατού από το Μπράλλο. Τον τρόπο και την τακτική τα είχαμε μάθει πολύ καλά. Πρώτα με τους Γερμανούς και τώρα με το στρατό. Μετά από λίγες στιγμές τρεις οβίδες πυροβολικού περάσανε πάνω από τα κεφάλια μας με εκείνο το ανατριχιαστικό σφύριγμα και σκάσανε επάνω στο ύψωμα του Σταυρού. Οι ομοβροντίες ξανα-

κούστηκαν και άλλες τρεις οβίδες με το γνωστό απαίσιο σφύριγμα ξαναπεράσανε και σκάσανε στα Βλαχέικα σπίτια. Τρία κανόνια από τον Μπράλλο μας βαρούσανε συνέχεια και οι οβίδες τους σκάγανε στο Σταυρό, Δασμάλια, Βλαχέικα μέχρι του Καλτσά και του Ραφτάκη το σπίτι. Εμείς καθόμασταν εκεί ακίνητοι, μαρμαρωμένοι, με τα πιρούνια στα χέρια μας να κοιτάζουμε το στιφάδο και τα κοψίδια.

Οποιανού δεν του έχει τύχει να σφυρίζουνε πανω από το κεφάλι του οβίδες πυροβολικού του εύχομαι να μην του τύχει ποτέ. Πιο απαίσιος και ανατριχιαστικός ήχος από αυτό το σφύριγμα δεν υπάρχει. Ο πόλεμος τόσα χρόνια μας είχε μάθει πολλά πράγματα. Ξέραμε, για παράδειγμα, πως όταν ακούς το σφύριγμα της οβίδας του πυροβολικού αυτή έχει φύγει από εσένα. Το σφύριγμα αυτής που είναι για σένα δεν το ακούς καθόλου. Ξέραμε επίσης πως το βλήμα του κανονιού πηγαίνει ευθεία και όταν κάθεται πίσω από ένα

Ιδιόρρυθμο λεξιλόγιο των κατοίκων της Κουκουβίστας

Η γλώσσα που μιλούσαμε παλαιότερα στο χωριό, είχε όλα τα χαρακτηριστικά της Ρουμελιώτικης προφοράς. Ιδιόρρυθμία της προφοράς εκείνης που τη μιλήσαμε και εμείς οι μεγαλύτεροι ήταν η παράλειψη πολλών φωνηέντων και πολλές τρισύλλαβες λέξεις μετατρέπονταν σε μονοσύλλαβες. Και το βασικότερο το «ο» προφέρεται «ου».

Σήμερα θέβαια είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς τη γλώσσα που μιλούσε η γενιά των παλαιότερων.

Δείγματα από το λεξιλόγιο αυτό των χωριανών μας, συγκεντρώσαμε και από το δελτίο αυτό, αρχίζουμε τη δημοσίευση. Παράλληλα, παρακαλούμε όσους μπορούν και έχουν σχετικά στοιχεία να μας βοηθήσουν στην προσπάθειά μας αυτή.

- αντρουκλας, ου = γενναίος, σωματώδης άνδρας
- αρμακάς, ου = σωρός από πέτρες
- αΰφαντης, ου - αράχνη (έντομο)
- αφεντ'ς, ου = κύριος, αφέντης
- αλπού, η = αλεπού
- αλ(ι)σίθα, η = σταχτόνερο
- αλτάνα, η = γλάστρα
- ανάσα, η = αναπνοή
- απουκουρά, η = η άκρη του ξύλου
- αγγόν(ι) του = εγγόνι
- αίκονισμα του = αγία εικόνα
- απομινάδι του = απομεινάδι, υπόλοιπο
- αρβαλ' (ι) του = πιάσμα, λαβή του καζανιού
- αγρικαύ (αγροικαύ) = νιώθω, καταλαβαίνω
- αλκουντάου (αλκοτάω) = εμποδίζω
- αμυριάζομαι = φεύγω, χάνομαι, εξαφανίζομαι
- αμπάρι = ξύλινο κασσόνι με μεγάλη χωρητικότητα και άνοιγμα στο πάνω μέρος
- αξαίνω = αυξάνω, μεγαλώνω
- απ' στομίζου = βάζω το δοχείο ανάποδα
- αφουγκράζομαι = ακροάζομαι, ακούω
- αποτόμισι = έπεσε μπρούμυτα
- αρβουλάου = κατεβαίνω τρέχοντα
- αλάργα = μακριά
- αστουχάου = ξεχνώ
- αγγονή = γωνία
- αναφακάς = άνωθεν βοήθεια

λόφο ή ένα ρέμα δε σε βρίσκει. Από εκείνο που δε γλυτώνεις με τίποτα, γιατί ερχεται πάνω από το κεφάλι σου, είναι εκείνος ο απαίσιος όλμος.

Εκείνο που μου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση και που δεν εφυγε ποτε από το μυαλό μου δεν ήταν ο βομβαρδισμός, αυτό το είχαμε συνηθίσει, αλλά το ότι δε σάλειψε κανέναν από τη θέση του. Δεν έτρεξε κανένας κάτω στου Κουτουμάνου το ρέμα όπως γινότανε κάθε φορά.

Στο τραπέζι ήτανε άνθρωποι από όλες τις ηλικίες. Άνδρες, γυναίκες, μέχρι εβδομήντα και ογδόντα χρονών, ακόμα και μικρά παιδιά. Σε άλλες περιπτώσεις θα φωνάζανε, θα κλαίγανε και θα χαλούσε ο κόσμος. Αυτό ήτανε μια απόδειξη πως και αυτό το συναίσθημα του φόβου είχε χαθεί από εμάς. Οι αισθήσεις μας και όλα τα αντανακλαστικά μας είχανε νεκρωθεί.

Κάποτε το πυροβολικό σταμάτησε αλλά εμείς εκεί, μέيناμε μαρμαρωμένοι. Μάταια ο Θανασάρας προσπαθούσε να μας κάνει να πάρουμε μπρός, μάταιος κόπος. Η διάθεση μας εφυγε και δεν έλεγε να επιστρέψει με τίποτα.

Φάγαμε, άλλος λίγο και άλλος πολύ, αλλά για γλέντι δεν γινότανε τίποτα. Καθίσαμε αρκετή ώρα και μετά το διαλύσαμε. Τίποτα δεν έδειχνε πως γυρίζουμε από γάμο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΤΟΥΜΠΑΣ
Μοσχάτο, 1997

«ΧΑΝΙ ΑΚΟΥΩ... ΚΑΙ ΧΑΝΙ ΔΕ ΒΛΕΠΩ...»

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Γραβιάς, Αθανάσιος Κρανιάς, έχει αποδείξει ότι ενδιαφέρεται για την κοινότητα και αγαπάει τον τόπο του. Αγωνίζεται να προωθήσει χρονίζοντα προβλήματα και να κάνει την πρωτεύουσα της επαρχίας μας υπόδειγμα Ρουμελιώτικου χωριού. Το δελτίο μας επικοινωνήσε με το δραστήριο κοινοτάρχη και μας εξέθεσε το πρόγραμμά του που μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

Το χτίσιμο του Χανίου της Γραβιάς, σύμφωνα με το σχέδιο που κατάρτισε η Πολυτεχνική Σχολή Θεσ/νίκης και βασίζεται σε περιγραφή που άφησε αγωνιστής που βρισκόταν μέσα στο ηρωικό Χάνι στις 8 Μαΐου 1821 και άφησε τις αναμνήσεις του σε δάσκαλο της περιοχής, όταν το 1875 έγινε εορτασμός της ηρωικής αντίστασης.

Ήδη, εξασφαλίστηκε η πρώτη χρηματοδότηση της προσπάθειας, 40.000.000 δρχ. και σύντομα, όχι μόνο θ' ακούμε, αλλά και θα βλέπουμε το ιστορικό Χάνι.

Ακόμη, ο δραστήριος κοινοτάρχης αγωνίζεται για την κατασκευή παρακαμπτηρίου δρόμου, ώστε να μην περνούν μέσα από το χωριό εκατοντάδες οχήματα, μεγάλα φορτηγά που ακολουθούν τον οδικό άξονα επικοινωνίας Βορείου και Κεντρικής Ελλάδος με την Νοτιοδυτική Ελλάδα και Πελοπόννησο. Ευχόμαστε ο αγαπητός κοινοτάρχης να φέρει σε πέρας το δύσκολο έργο του.

ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΕΝΑΝ ΑΙΩΝΑ ΖΩΗΣ

Σειρά σήμερα στο δελτίο μας έχουν εκείνοι που είναι έτοιμοι να δρασκειλίσουν το κατώφλι προς το δεύτερο αιώνα της ζωής.

Είναι αυτοί που κατάφεραν να ξεπεράσουν αρρώστιες και κακοτυχίες κρατώντας ζωντανό το χαμόγελο, που ζωγραφίστηκε στα χείλη τους, από τότε που πρωτοαντίκρυσαν το φως του κόσμου. Αν οι παρακάτω χωριανοί μας, βρήκαν το μυστικό της μακροβιότητας, τους ευχόμαστε να βρουν και το μυστικό της αθανασίας και να δώσουν σε μας την ευκαιρία να ξαναγράψουμε για νέους μαθουσάλες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ο Ευάγγελος Παπαδάκης δεν είναι «τέκνο» αλλά «γαμβρός» της Καλοσκοπής. Την αγάπησε, όμως, πολύ, γιατί αντικατέστησε μέσα του την ιδιαιτέρα του πατρίδα, που έχασε, όταν ήταν ακόμα παιδί.

Γεννήθηκε το 1908, στον Γκιούλμπαζε της Μ. Ασίας, ένα γραφικό, παραλιακό χωριό στη χερσόνησο της Ερυθραίας, απέναντι από τη Χίο.

Πατέρα δεν γνώρισε (πέθανε λίγες μέρες μετά τη γέννησή του) και έτσι τόσο ο ίδιος όσο και τα άλλα δυο μεγαλύτερα αδέρφια του ανατράφηκαν, με πολλές δυσκολίες, από την μητέρα τους, που αγωνίστηκε ηρωικά για την οικογενειά της.

Το 1922 ζουν τις τραγικές στιγμές της Μικρασιατικής καταστροφής, σώζονται, ευτυχώς, όλοι και αρχίζουν τη νέα ζωή τους στην Αθήνα. Ασκεί διάφορα επαγγέλματα μέχρι το 1930, οπότε διορίζεται οδηγός στα Τράμ, το κύριο μεταφορικό μέσο της τότε Αθήνας. Το 1936 παντρεύεται με συνοικέσιο μια από τις κόρες του Αριστείδη και της Μαρίας Πριοβόλου, την Κούλα και εγκαθίστανται στην περιοχή του Αγ. Αρτεμίου (τότε Γούβα) στην Αθήνα.

Ένα ανεκδοτολογικό περιστατικό από την πρώτη επίσκεψή του στην Κουκουβίστα, είναι χαρακτηριστικό της «συνάντησης» δυο διαφορετικών πολιτισμών, του Μικρασιατικού προσφυγικού και του Ελλαδικού ορεινού της εποχής εκείνης.

Συγκεκριμένα: Ο αρραβώνας του ζευγαριού έγινε στην Αθήνα. Μετά από μια εβδομάδα, όμως, η Κούλα επέστρεψε στο χωριό, γιατί οι ανάγκες του πατρικού σπιτιού ήταν μεγάλες· έτσι, ο κυρ-Βαγγέλης ξεκίνησε για το χωριό, για να τη συναντήσει και να γνωρίσει και τον τόπο της. Στο σιδηροδρομικό σταθμό του Μπράλου, τον περίμενε ο Τριαντάφυλλος Ποδάρας με ένα μουλάρι στολισμένο - δείγμα τιμητικής υποδοχής στο γαμπρό!

Άρχισαν, λοιπόν, την πορεία προς το χωριό και φτάνοντας στη θέση «Στενή», ο καμπίσιος Μικρασιάτης αντίκρυσε μπροστά του τα επιβλητικά βουνά.

- Τί βουνά είναι αυτά! είπε εντυπωσιασμένος στον Τριαντάφυλλο.

- Εκεί θα πάμε, του απάντησε εκείνος.

- Πού θα πάμε;;; είπε εμβρόντητος ο Παπαδάκης, μη τολμώντας να πιστέψει ότι εκεί πάνω υπήρχε χωριό. Φτάσανε στο Ζαγκανά, έκαναν την καθιερωμένη στάση στο σκιερό χάνι και συνέχισαν. Όσο προχωρούσαν, γκρεμοί ανοίγονταν κάτω από τα πόδια του μουλαριού που πήγαινε άκρη-άκρη, στο δρόμο. Ο γαμπρός, φοβισμένος, όλο και

προσπαθούσε να το τραβήξει απ' το φρύδι του δρόμου - εις μάτην, βέβαια· απ' την άλλη, το χωριό δεν φαινόταν πουθενά κι έτσι σκεφτόταν μετανιωμένος:

- Τί ήθελα, εγώ, ο κερατάς, νάρθω εδώ πάνω...

Κάποια στιγμή, έδωσε ο Θεός, και μπήκαν στο χωριό. Στη διασταύρωση που βρίσκεται, σήμερα, το σπίτι των Χαβελέ, είδαν μπροστά τους ένα πιτσιρίκι, τον Δημητράκη τον Πριόβολο, το γιο της Λαυρίας. Φόραγε ένα ρουχαλάκι μέχρι τα γονατάκια του και βλέποντάς τους, φώναζε:

- Γειά σου, βούζα γαμπρέ, και σηκώνοντας το χεράκι του αποκάλυψε τα απόκρυφά του..

- Καλά, τί άνθρωποι είναι αυτοί εδώ, διερωτήθηκε, θολωμένος απ' όλα τα πρωτόγνωρα που του συνέβαιναν. Ωστόσο οι δύο πολιτισμοί πέτυχαν στην «ένωσή» τους· το αντρόγυνο έζησε μια ζωή ευτυχισμένη και ο Μικρασιάτης πρόσφυγας αγάπησε σιγά-σιγά τον «αγριότοπο».

Απέκτησαν δύο κορίτσια, τη Μαρία και τη Γεωργία.

Το 1947, εγκατέλειψε τα τράμ και άσκησε το επάγγελμα του ιχθυοπώλη στη συνοικία του, όπου διακρίθηκε για την κοινωνική του δραστηριότητα. Από διάφορες θέσεις, ως Πρόεδρος του τοπικού ποδοσφαιρικού Συλλόγου, του Καλλωπιστικού Συλλόγου του Αγ. Αρτεμίου, της Ενώσεως Κέντρου της συνοικίας πέτυχε την πραγματοποίηση σημαντικών έργων που συνέβαλαν στην ανάπτυξή της και κέρδισε τη βαθύτατη εκτίμηση και το σεβασμό των κατοίκων της. Αυστηρώς, το 1988, έχασε την αγαπημένη σύντροφο της ζωής του· όμως, έστω και μόνος, δεν σταμάτησε να «ανεβαίνει» στο αγαπημένο του χωριό, ανελλιπώς, κάθε καλοκαίρι. Περιμένει με αδημονία τη στιγμή που θα βρεθεί ανάμεσα στους φίλους συγχωριανούς και κοντά στην προστάτιδά του Αγία Παρασκευή· γιατί -λίγοι, ίσως, να το γνωρίζουν- ο θεοσεβής αυτός άνθρωπος, πριν από μερικά χρόνια, είδε σε όραμα την Αγία που του ζήτησε να ευπρεπίσει τον οίκο της.

Πράγματι, με τη σύντροφό του, που ζούσε, τότε, ακόμα, έσπευσε στο ομώνυμο εξωκλήσι που βρισκόταν σε ετοιμόρροπη κατάσταση· το καθάρισαν, το έβαψαν και συντηρώντας το, έκτοτε, κάθε καλοκαίρι, το διέσωσαν από την πλήρη κατάρρευση. Αυτό έγινε αιτία να παραλάβουν τη σκυταλή οι τοπικές αρχές του χωριού, να το εξωραϊσουν, να ανοίξουν δρόμο και σήμερα, να λειτουργείται η Χάρη της κάθε Ιουλίου, όπως παλιά.

Έτσι, ο πρόσφυγας από τη μακρινή Ιωνία του κάμπου και της θάλασσας, με τη δύναμη της αγάπης, ρίζωσε στη Φωκίδα του βουνού και του έλατου.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΕ ΣΗΜΑΣΙΑ

Στην καρδιά της Ρούμελης, υψώνεται η ελατοβριθής Γκιώνα με τις βαθύσκοιες πλαγιές και τις γυμνές ορθόσχητες κορυφές της, ομαδεληή του Παρνασσού, της Οίτης και των Βαρδουσίων.

Κάτω από το αέτιο βλέμμα της διεξάγουν, αιώνες τώρα, τον βιοτικό τους αγώνα τα γύρω χωριά με πρωτοπαίδη της την υψιπαγή Κουκουβίστα. Και εδώ, όπως παντού, ξετυλίγεται η ζωή με μικρές ή μεγάλες χαρές, με μικρές ή μεγάλες δοκιμασίες. Απλή και καθημερινή, πάντα όμως ιερή και μυστηριακή. Και εδώ, όπως παντού, έρχονται οι άνθρωποι για να ζήσουν, να δημιουργήσουν και να αποχωρήσουν, καθώς ακολουθούν την ανεπίστροφη ροή του χρόνου. Έρχονται να ζήσουν το μέγα θαύμα της ύπαρξης και μετά να βυθιστούν στον ατελεύτητο ωκεανό του μυστηρίου.

Η Κουκουβίστα είναι ο γενέθλιος τόπος σου, αγαπητέ Θανάση και τον αγαπάς βαθιά και εσύ και οι συντοπίτες σου, όπως βεβαιώνει το περιοδικό του Συλλόγου, του οποίου είσαι Πρόεδρος. Το βεβαιώνει και το περιεχόμενο και η ποιότητα και το όνομά του.

Αγαπάτε την Κουκουβίστα με αγάπη απλή, ανυπόκριτη, ανιδιοτελή. Με αγάπη αυθεντική. Είναι βέβαιο, αγαπητέ Θανάση, ότι η αγάπη σας αυτή θα εξασφαλίσει στο ωραίο περιοδικό σας μακροβιότητα και στο Σύλλογό σας ευδοκίμηση στις ωραίες επιδόσεις.

Ο γενέθλιος τόπος σου, η Κουκουβίστα, αν δεν είναι ήδη, θα καταστεί ασφαλώς περιώνυμη.

ΜΑΡΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Φιλοθέη, Φεβρουάριος 1997

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΩΚΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΚΙΑΔΑΣ

Τριμηνιαίο Περιοδικό

«ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΚΙΑΔΑ»

ΑΜΦΙΣΣΑ, Τηλ. 0265 - 28.102

Αγαπητοί μας φίλοι,

Καλή Χρονιά γεμάτη υγεία, χαρά και προκοπή.

Μας έχετε στείλει τους δύο πρώτους τόμους της Εφημερίδας σας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ», ήτοι:

Α' Τόμος = τεύχη 1-40 και

Β' Τόμος = τεύχη 41-71 και σας ευχαριστούμε.

Ρωτάμε βιβλιοδετήσατε άλλο τόμο και αν ναι θα μας τον στείλετε κι αυτόν για τη συμπλήρωση του αρχείου μας;

Πάντως ευχαριστούμε για όλα.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Για το Δ.Σ. της Ε.Φ.Μ.
Ο Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΤΣΟΚΛΕΝΗΣ

Αγαπητοί χωριανοί,

Παραβρέθηκα στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στις 12.1.1997 και πρέπει να ομολογήσω πως χάρηκα πάρα πολύ, όχι μονάχα για την ωραία οργάνωση της συγκέντρωσης και την παρουσίαση των θεμάτων του χωριού τόσο από

το Δ.Σ. όσο και τον πρόεδρο της Κοινότητας, αλλά και για την ευπρέπεια και το σεβασμό που έδειχναν οι χωριανοί μας προς το Σύνδεσμο αλλά και στις μεταξύ τους σχέσεις.

Η ατμόσφαιρα ήταν γλυκειά, φιλική, καθαρά Κουκουβιστιανή.

Είδα μπροστά μου όλους τους συμπατριώτες απλούς, ξένοιαστους και γελαστούς. Τους πλησίασα με ειλικρίνεια και τους έσφιξα το χέρι και αυτοί έσφιζαν το δικό μου.

Με το γράμμα μου όμως αυτό θέλω να επαινέσω την ωραία προσπάθεια που ανέλαβε το Διοικητικό Συμβούλιο και τύπωσε Τηλεφωνικό Κατάλογο στον οποίο αναγράφηκαν με αλφαβητική σειρά όλα τα ονόματα των χωριανών μας όπου αυτοί και αν βρίσκονται.

Δεν παραβλέπω ότι είναι δύσκολο να κλείσεις μέσα σε 48 σελίδες μια ολόκληρη Κουκουβίστα που για μας είναι πια μια ιδέα και είναι η ίδια η ψυχή μας, στη δύσκολη όμως εποχή που ζούμε που δεν μπορούμε να περπατήσουμε στα πεζοδρόμια, ούτε να παρκάρουμε τα αυτοκίνητά μας, καλό είναι να διατηρήσουμε την επικοινωνία μας έστω και μέσω των τηλεφωνικών δικτύων.

Συγχαρητήρια λοιπόν και πάλι στο Δ.Σ. για την πρακτική και ωφέλιμη αυτή έκδοση και ας φροντίσουμε να την έχουμε όλοι στο σπίτι μας τόσο στις πόλεις που κατοικούμε όσο και στο χωριό.

Με αγάπη
ΔΗΜ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ
(Καραμήτρος)

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ

Τόπος ιερός η Κουκουβίστα, δίνει πάντα νόημα και αξία στη ζωή μας.

Η ανάμνηση του Αη-Γιώργη, της Παναγίας, των χωραφιών, των βουνών της και των κρυστάλλινων νερών της, δημιουργεί στην ψυχή μας μια βαθιά νοσταλγική επιθυμία να δούμε ξανά τα μέρη που μεγαλώσαμε, και αντικρύσαμε για πρώτη φορά τον ήλιο και τη ζωή.

Αυτής της Κουκουβίστας νοσταλγός, ο Γιώργος Ραφτόπουλος (γιος του μπάμπα-Γιάννη Ζαχαρωϊάννου), έρχεται συχνά κοντά μας, με τις επιστολές του και την οικονομική του συμπαράσταση προς τα έργα και τις προσπάθειες του Συνδέσμου. Πρόσφατα λάβαμε από τον εκλεκτό μας χωριανό δύο επιστολές από το μακρινό Κολοράντο, που με ευχαρίστηση τις δημοσιεύουμε:

Αγαπητέ Θανάση,

Εύχομαι να είσαι καλά εσύ και η οικογένειά σου.

Με το γράμμα μου και με πολλές ευχές για την επιτυχία των σκοπών του Συλλόγου σας αποστέλλω μια επιταγή με 100 δολ. και σε παρακαλώ γράψε μου, αν την παρέλαβες.

Επίσης επειδή τα 82 χρόνια που έχω στην πλάτη μου, δεν μου επιτρέπουν να θυμηθώ την ακριβή διεύθυνση του Συλλόγου «Κουκουβιστιανών» στη Λαμία, γράψε μου αν την ξέρεις.

Χαιρετισμούς σε όλους όσους ρωτάν για μένα.

Με εκτίμηση
Γ.Ι. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αθήνα 10.7.1996

Αγαπητέ Γιώργο,

Λάβαμε το γράμμα σου καθώς και το έμβασμα των 100 δολλαρίων που μας έστειλες.

Για μια φορά ακόμη σ' ευχαριστούμε για την προσφορά σου και όπως θα διαβάσεις στο τελευταίο (αριθμ. 101) δελτίο του Συνδέσμου μας, που κυκλοφορεί αυτές τις μέρες, η παλιά σου ευγενική επιθυμία για λιθόκτιστη επένδυση της βρύσης και του προαυλίου της Παναγίας γίνεται πραγματικότητα.

Σε θυμόμαστε πάντα με το Ζαχαρέϊκο λεβέντικο περπάτημά σου και στο αρχείο του Συνδέσμου μας διατηρούμε μια φωτογραφία σου από την τελευταία σου επίσκεψη στο Χωριό και μάλιστα βγαλμένη στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδας.

Θα μας έδινε μεγάλη χαρά να σε βλέπαμε ξανά κοντά μας και μη σε φοβίζουν για το ταξίδι τα 82 σου χρόνια. Οι ειδικοί μάλιστα λένε ότι για να διατηρηθούμε πάντα νέοι επιβάλλεται να αναβαπτίζομαστε στους χώρους που για πρώτη φορά εγκληματιστήκαμε και για μας ο χώρος αυτός είναι η Κουκουβίστα.

Ευχαριστούμε και πάλι.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Εκ μέρους του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών

Ο Πρόεδρος: ΑΘΑΝ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

Αγαπητέ Θανάση,

Εύχομαι να είσαι καλά από υγεία, καθώς και ολόκληρη η οικογένειά σου.

Πήρα το γράμμα που μου εστειλες και με συγχωρείς γιατί κάπως καθυστερημένα, έρχομαι να σου απαντήσω. Ίσως έχεις πληροφορηθεί ότι έχω μερικά προβλήματα με την καρδιά μου κι αυτή είναι μια από τις αιτίες που με κάνουν να είμαι ασυνεπής στην αλληλογραφία μου όπως και στις άλλες υποχρεώσεις που έχω στο διάστημα της ζωής μου.

Εύχομαι να κατορθώσω να ιδώ και πάλι την Κουκουβίστα γιατί πέρασα ένα κομμάτι απ' τα νεανικά μου χρόνια και γιατί πριν πάρω την απόφαση να φύγω από την Ελλάδα έκαμα ότι ήταν δυνατόν για να βελτιωθεί η κατάσταση που δημιούργησε η καταστροφική μανία των κατακτητών στην Κουκουβίστα.

Ίσως να έχεις μάθει ότι μαζί με μερικούς άλλους χωριανούς μας, Μήτσο Κόλλια, Ηλία Κατσανιώτη, κ.λ.π., πήραμε την ιδέα δημιουργίας του Συλλόγου και είχα επισκεφθεί ο ίδιος στην Άμφισσα τον τότε νομάρχη Σταμουλά και συμφώνησε με τις απόψεις μου, να εφοδιαστούν οι χωριανοί μας με ζώα, σπόρους κ.λ.π. ήταν η εποχή που οι χωριανοί μας επανήλθαν στο χωριό, ύστερα απ' τον εκπατρισμό τους.

Εργαζόμουν στο τελωνείο του αεροδρομίου του Ελληνικού, και τον είχα διευκολύνει σε ορισμένα ζητήματα και όταν πήγα στην Άμφισσα και τον επισκέφτηκα, έδειξε αρκετό ενδιαφέρον για το χωριό μας. Η μάνα μας η φύση, μας έδωσε τη χάρη, να μην ξεχνάμε τον τόπο που γνωρίσαμε όταν ήρθαμε στη ζωή. Είναι ένα χάρισμα για όλες τις ζωντανές υπάρξεις, άνθρωποι, ζώα, πουλιά, κ.λ.π. Έτσι κι εγώ δεν μπορώ να ξεχάσω το χωριό μου την Κουκουβίστα, και τις

φυσικές ομορφιές της που εκεί με γέννησε η μανούλα μου η Αναστασία. Όπως δεν μπορώ να ξεχάσω και τις υπεράνθρωπες θυσίες του πατέρα μου για να πάρω τη μόρφωση που πήρα.

Σήμερα πήρα ένα γράμμα από τον αδελφό το Ζαχάρια, και πληροφορήθηκα το θάνατο του Αλέκου Ζούγγου. Λυπήθηκα γι' αυτό, γιατί εκτός από τη συγγένεια που είχαμε και ζωή στα παιδικά μας χρόνια όπως και στη Σουβάλα που πηγαίναμε στο ελληνικό σχολείο και μέναμε στο ίδιο σπίτι. Έτσι είναι η ζωή με όνειρα και στο τέλος αποδεικνύονται όλα εφήμερα.

Με το γράμμα μου, σου στέλνω 200 δολάρια για την ολοκλήρωση της πλακόστρωσης της βρύσης στην Παναγία, αλλά αν η πλακόστρωση ολοκληρώθηκε, τότε μπορείς το ποσό αυτό να το τοποθετήσεις στους λογαριασμούς που έχετε για ενίσχυση του Συλλόγου, ή στο λογαριασμό για την αγορά γραφείων του Συλλόγου.

Τελιώνοντας το γράμμα μου, με τις θερμότερες ευχές για τις Χριστουγεννιάτικες Γιορτές που σε λίγο καιρό έρχονται, όπως και για την επιτυχία των σκοπών του Συλλόγου.

Χαιρετίσματα και φιλιά σε όλους

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Από το Κοινοτικό Συμβούλιο στάλθηκε στο Σύνδεσμο το παρακάτω έγγραφο με την παράκληση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα μας η ακόλουθη ανακοίνωση:

Σύμφωνα με την υπ' αριθ. 46/1996 ομόφωνη απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλοσκοπής που λήφθηκε στις 12.10.1996, εγκρίθηκε η κατάργηση του παλαιού κοιμητηρίου, και η διαμόρφωση αυτού του χώρου.

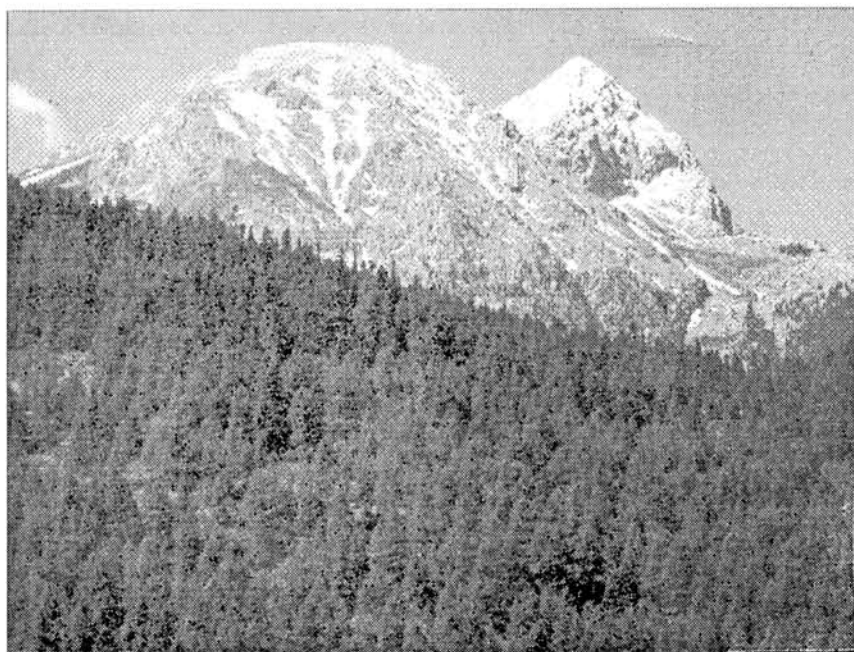
Παρακαλούνται οι συγγενείς, που είχαν ενταφιασμένους στο παλαιό κοιμητήριο, να απομακρύνουν κάθε είδους αντικείμενα, και να απελευθερώσουν το χώρο, εάν υπάρχει και αποβιώσας, προκειμένου η Κοινότητα να διαμορφώσει το χώρο του παλαιού κοιμητηρίου.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ

Στις αρχές Ιανουαρίου 1997 κυκλοφόρησε «Ο ΑΘΛΗΤΗΣ», τρίμηνη έκδοση του Ομίλου «Άγγελος Σίμος» με το ωραίο του άρθρο: «Ξεκινάμε» που επιδιώκει «την ανάπτυξη του αθλητικού πνεύματος και του ιδεώδους της ευγενούς άμιλλας στην Καλοσκοπή».

Στο πρώτο τεύχος ανάμεσα στα άλλα παρατίθενται και συναρπαστικές φωτογραφίες από εκδηλώσεις του Ομίλου.

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

την αιωνιότητα γιατί ήσουν δικό τους γνιός δικό τους θρέμα.

Υπήρξες άνθρωπος με ακέραιο χαρακτήρα και ολύμπιο ήθος προσιτός και καλοκάγαθος. Είχες το μεγάλο χάρισμα του λόγου που σκλάβωνε και παρέσυρε τους ακροατές στις φιλοσοφικές και στοχαστικές σκέψεις σου.

Ο χαμός σου Χρήστο έκανε πιο φτωχά τα ελληνικά γράμματα και γέμισε με θλίψη τις καρδιές όλων εμάς που σε αγαπούσαμε και σε θαυμάζαμε.

— Ωρα καλή σου αγαπημένε μας Χρήστο.

— Αιωνία σου η μνήμη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η πρώτη του Μάρτη του 1997 ημέρα Σάββατο ξημέρωσε με τον ήλιο θαμπό και πολύ πένθιμο και με την ψηλότερη κορυφή της Γκιώνας να χαμηλώνει ευλαβικά για να ασπαστεί και να αποχαιρετήσει το τέκνο της Χρήστο Μαλεβίτση που ήταν κι' αυτός τόσο ψηλός και αγέρωχος σαν κι' αυτήν αλλά μας έφυγε αυτό το πρωινό τόσο γρήγορα και απρόσμενα από την εφήμερη τούτη ζωή.

Εμείς όλοι οι δικοί του άνθρωποι όσο ζούμε δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ. Η κορυφή όμως της Γκιώνας δεν πέθανε ούτε και ποτέ θα πεθάνει. Θα μείνει εκεί που βρίσκεται ασάλευτη ανά τους αιώνες χιονισμένη και απρόσιτη για να πενθεί και να μοιρολογά το χαμό του συντρόφου της, του κορυφαίου των Ελληνικών γραμμάτων μας και του στοχασμού Χρήστου Μαλεβίτση.

Όπως ελάχιστοι είναι αυτοί που κατόρθωσαν και πάτησαν την απρόσιτη κορυφή του θεϊκού βουνού της Γκιώνας, έτσι και τα γραπτά του Χρήστου Μαλεβίτση

ελάχιστοι κατόρθωσαν να τα πλησιάσουν και να τα κατανοήσουν.

Θεωρώ τον εαυτό μου εντελώς αναρμόδιο να κρίνω το πνευματικό έργο του Χρήστου Μαλεβίτση που μας άφησε φεύγοντας. Αυτό ανήκει στους ειδικούς της φιλοσοφίας και του στοχασμού.

Απλώς θέλω να του πω το ύστατο χαιρε που με πόνο του στέλνουν η χιονισμένη κορυφή της Γκιώνας και τα πλούσια γάργαρα νερά του κεφαλόβρυσου που κλαίνε και θρηνούν μαζί μας το χαμό του.

Χρήστο έφυγες από κοντά τους πολύ νέος και κατόρθωσες ν' ανέβεις πνευματικές κορφές και κρατικά αξιώματα πολύ ζηλευτά, ποτέ σου όμως δεν ξέχασες και δεν απέκοψες τον ομφάλιο λόρο σου από την κορυφή της Γκιώνας και από το Κεφαλόβρυσο.

Γι' αυτό σήμερα μέσα από τους θρήνους για το χαμό σου σ' αποχαιρετούν και σου υπόσχονται ότι στο μέλλον θα σε κρατούνε στην αγκαλιά τους και θα συνταξιδεύετε στην αθανασία και

Την θέση αυτή επί δώδεκα χρόνια και δύο μήνες - επί 242 μήνες αδιάκοπα - ελάμπρυνε, εμπύχωσε, ανύψωσε και τίμησε ένα από τα εκλεκτότερα, τα πιο φωτεινά και μεγαλόδωρα πνεύματα που εγέννησε ο λαός μας στον 20ον αιώνα: ο κρυφαίος Έλληνας στοχαστής Χρήστος Μαλεβίτσης, ο εκδημήσας και αθάνατος.

Καλύπτουμε το τίμιο όνομά του με δάφνη ελληνική και βρέχουμε το άξιο χέρι του με τα δάκρυά μας. Η μνήμη του άγρυπνη και ιερή!

Το άγγελμα του θανάτου από το Περιοδικό «Ευθύνη» που ήταν συνεργάτης.

ΚΟΝΤΑΣ ΜΑΣ ΜΑΛΕΒΙΤΗΣ

Το Χωριό μας, η παροικία μας, το δελτίο μας, πενθούν την απώλεια του πιο εκλεκτού τεκνού της Κουκουβίστας.

Ο Χρήστος Μαλεβίτης, γιός του Χαράλαμπου (που εκτελέστηκε από τα στρατεύματα κατοχής το 1944) και της Φωτεινής Μαλεβίτη, δεν υπάρχει πλέον ανάμεσα στη μεγάλη μας οικογένεια. Έχασε τη μάχη με την επάρατο νόσο αιφνιδιαστικά, απρόσμενα πριν καν την αρχίσει αυτός ο γεννημένος μαχητής.

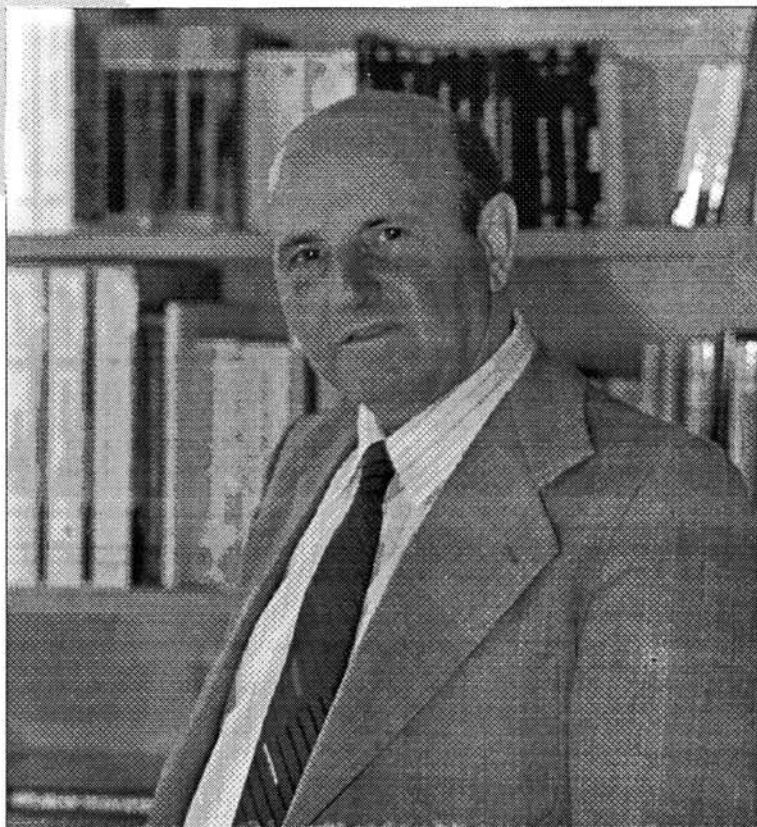
Η είδηση του θανάτου του έπεσε σαν κεραυνός και μας συγκλόνισε όλους, γιατί μέχρι προχθές ήταν ανάμεσά μας πληθωρικός, χαμογελαστός, φιλικός και παράδειγμα «αφανούς φανού» (Ελευθεροτυπία 3/3/1997), αξιοπρεπής, στοχαστικός. Την περασμένη Παρασκευή 31/1/1997 παρά τα έντονα προβλήματα που αντιμετώπιζε έστειλε τα τελευταία άρθρα τόσο στην «Καθημερινή», όσο και στο περιοδικό «Ευθύνη».

Τον αξέχαστο Χρήστο, όλοι μας τον γνωρίζαμε όχι μόνο σα συμπατριώτη, συγγενή, φίλο, που οι γονείς και οι αδελφές του, είναι όλοι Κουκουβιστιανοί, αλλά και γιατί ο ίδιος γεννήθηκε στην Κουκουβίστα στις 18/12/1927 και μαζί του ζήσαμε ιδίως τα χρόνια της κατοχής, όταν όλοι μας είχαμε αναζητήσει καταφύγιο στην αγκαλιά του χωριού μας.

Το έργο του Χρήστου, άρχισαν να το μελετούν πολλοί ειδικοί και ετοιμάζονται πολλές αναφορές. Θα χρειαστεί όμως χρόνος διότι ο συμπατριώτης μας διανοητής έγινε γνωστός στο Πανελλήνιο με το υψηλής ποιότητας έργο του, το οποίο δεν υστερεί και σε ποσότητα, δεδομένου ότι είχε εκδόσει 19 βιβλία, πρωτότυπου στοχασμού και άλλα οκτώ μεταφράσεων διασήμων έργων από τα Γαλλικά, τα Αγγλικά και τα Γερμανικά. Λεπτομέρειες για τη ζωή και το έργο του Χρήστου, θα μας δοθεί η δυνατότητα να δημοσιεύσουμε σε μεταγενέστερα τεύχη μας, φιλοδοξούμε μάλιστα να εκδόσουμε και ειδικό τεύχος.

Σήμερα, σα φόρο τιμής, στη μνήμη του αναφέρουμε και δημοσιεύουμε απόσπασμα από το περιοδικό «ΑΝΤΙ», τεύχος 630,

περίοδος Β΄, σελίδες 59-61, με τίτλο: «Η μεταφυσική της μετάφρασης», Χρήστος Μαλεβίτης (1927-1997): Ο «Ευρωέλληνας» που υπογράφεται από τον επίκουρο καθηγητή Φιλοσοφίας της Θρησκείας του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Μάριο Π. Μπέγζο: «Δεν στηρίχθηκε σε χορηγούς, ούτε υποστηρίχθηκε από υπηρεσίες, οργανισμούς, εταιρείες ή ιδρύματα. Βασίσθηκε στην αγάπη του για τα γράμματα στον ανιδιοτελή έρωτα του για το λόγο και ως αυθεντικός «ερασιτέχνης», δηλαδή εραστής της τέχνης, διακινδύνευσε τα πάντα έχοντας ως μόνο όπλο τα χειρόγρατά του υπομάλης, με τα οποία πολιόρκησε το εκδοτικό κατεστημένο κι εκπόρθησε την αγορά του βιβλίου, έχοντας προηγουμένως συνεπάρει την καρδιά και το νου πολλών φιλομαθών νέων της δεκαετίας του 1960-1970. Αυτό που δεν θέλησαν, δεν μπόρεσαν, δεν τόλμησαν, ή (ακόμα χειρότερα!) δεν σκέφτηκαν και να πράξουν οι «αρμόδιοι» της «σχολικής» φιλοσοφίας, οι «ειδήμονες» των «ακαδημαϊκών» ιδρυμάτων και οι «ειδικοί» των πανεπιστημιακών σχολών, επιτεύχθηκε από έναν μόνο, μοναδικό και μοναχικό άνθρωπο, ανώτερο δημόσιο υπάλληλο, που δεν διέθετε ούτε έναν τυπικό (έστω για δείγμα) «τίτλο» φιλοσοφικής ειδίκευσης ή «βεβαίωση» γλωσσομάθειας! Κι όμως, όπως άλλωστε συμβαίνει πάντα μέσα στην ιστορία, ο «ελάχιστος» του καιρού του αποδείχθηκε «μέγιστος» κατορθώνοντας το ακατόρθωτο».

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Νικόλαος Κόλλιας του Κ. (Αργυρούπολη) και η σύζυγός του απέκτησαν κορτσάκι.

- Ο Κωνσταντίνος Κόλλιας του Ζαχαρία (Χολαργός) και η σύζυγος του Σοφία απέκτησαν αγοράκι. Να μας ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Παναγιώτης Χρ. Μαλεβίτσης, βάπτισε το αγοράκι του και το ονόμασε Χρήστο. Του ευχόμαστε να του ζήσει και να το χαίρεται.

ΓΑΜΟΙ

- Σαν παραμύθι η σχέση τους μέχρι 16/2/1997. Τα πάντα είχαν τη σφραγίδα του ερωτευμένου ζευγαριού.

Πρόκειται για το γοητευτικό ζευγάρι των επιστημόνων και επιτυχημένων δικηγόρων, Λεωνίδα Γ. Κουφού και Όλγας Γώγου, που τέλεσαν τους γάμους τους στην Εκκλησία του Αγ. Νικολάου στην Καισαριανή την Κυριακή 16/2/1997.

- Ο λοχαγός Αντώνης Βασιλόπουλος (γιός της Σούλας Μαλεβίτση), παντρεύτηκε στις 15/2/1997 την εκλεκτή της καρδιάς του Δημ. Ταμπουράκη στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου της Ν. Ιωνίας.

- Ο Κων/νος Ι. Μαντάς παντρεύτηκε στην Εκκλησία των Αγίων Αναργύρων στις 25/1/1997 την εκλεκτή της καρδιάς του Ματίνα Βρακατσέλη.

Στα παραπάνω νεόνυμφα ζευγάρια ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η Παρασκευή Δ. Χαμηλού (Λαμία) έδωσε υπόσχεση γάμου μετά του Γρηγορίου Μπάκα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στις 17/1/1997 σε ηλικία 66 ετών ο Παναγιώτης Γεωργίου Κόλλιας (Σιακαφλιώρης). Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του έγινε στις 23.2.97.

- Στις 3/2/1997 πέθανε ο Παυ. Σφετσωίρης του Ιωάννου σε

ηλικία 92 ετών.

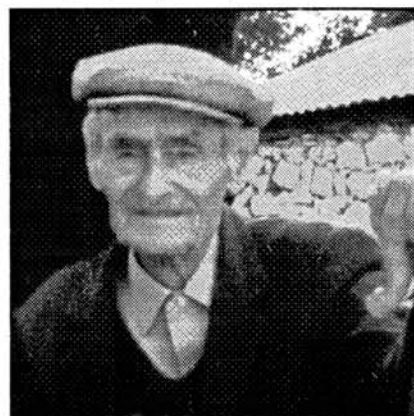
- Σε ηλικία 80 ετών πέθανε στις 1/12/1996 ο Γεώργιος Σφετσωίρης του Ιωάννου.

- Επίσης σε ηλικία 92 ετών πέθανε ο στρατηγός ε.α. Βασίλης Κόλλιας (Παπαδήμας).

- Στη Θεσ/νίκη στις 29/1/1997 πέθανε ο Νικολ. Κοκκινάκης (γαμπρός του Παναγιώτη Ανδριτσόπουλου).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Γεννήθηκε Πρωτοχρονιά του 1910 και πέθανε επίσης Πρωτοχρονιά του 1997 ο μπάρμπα-Παναγιώτης ο Κυρίτσης, ο καλός άνθρωπος, ο καλός οικογενειάρχης, ο ήρεμος, ο φιλήσυχος, ο αγαπητός σε όλους, ο υπέροχος μπάρμπα-Παναγιώτης. Σπουδαίος κυνηγός. Πρώτος το πρωί στο

ραντεβού στο καφενείο του Καρμπέτσου όπου καταστρώνονταν επιτελικά σχέδια για το κυνήγι του λαγού και του αγριογούρουνου.

Πρώτος στη Σμίξη για το καρτέρι του αγριογούρουνου μέχρι τα βαθειά γεράματα. Νεώτεροι εμείς και σκεφτόμασταν την επιστροφή από τη Σμίξη, ο μπάρμπα-Παναγιώτης όμως όχι. Δεν τον προίφθάναμε το γέρο Παναγιώτη που δεν έλεγε να σβήσει το τσιγάρο ούτε και στον ανήφορο. Ακούγαμε με προσοχή τις κυνηγετικές του συμβουλές.

Δε θα ξεχάσω πόσες φορές και με πόση επιμονή μας τόνιζε:

«προσέξτε να μη στραβωθούμε, μην βάζετε το χέρι στη σκανδάλη αν δε δείτε καλά τί τουφεκάτε».

Ας είναι ελαφρό το χώμα που σε σκέγασε μπάρμπα-Παναγιώτη. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΤΟΥΜΠΑΣ (1915 - 1997)

Πέθανε και ενταφιάστηκε στη Θεσ/νίκη σε ηλικία 82 ετών ο Κων. Ε. Τούμπας. Ο εκδημήσας περιπλανήθηκε από μικρός σε διάφορες εργασίες και το 1935 τον βρίσκουμε επιχειρηματία-γαλακτοπώλη στην Αθήνα.

Υπηρέτησε στο Αλβανικό μέτωπο και κατά τη διάρκεια της κατοχής εντάχτηκε στα τμήματα

της Εθνικής Αντίστασης με το ψευδώνυμο «Πανουργιάς». Έλαβε μέρος σε πολλές συγκρούσεις των ανταρτών με τους Ιταλούς και Γερμανούς. Αξίζει μάλιστα να μνημονευτεί η γενναϊότητα και η τόλμη που επέδειξε κατά τη διάρκεια επιχ/σης εναντίον δύο Γερμανικών καϊκιών που είχαν αγκυροβολήσει στο λιμάνι του Αγίου Κων/νου Λοκρίδος στις 14.4.1943. Στο θάρρος του οφείλεται η εξόντωση της Γερμανικής άμυνας και η σωτηρία του τραυματισμένου Δ. Καραλίβανου.

Μετά τον πόλεμο παντρεύτηκε την Παλιοχωρίτισσα Βασιλ. Μπούγα και εγκαταστάθηκε στη Θεσ/νίκη. Τα καλοκαίρια κάτω από τα πλατάνια της Παναγίας μας διηγόνταν πολλά από την πολυτάραχη ζωή του.

Αιωνία η μνήμη του.

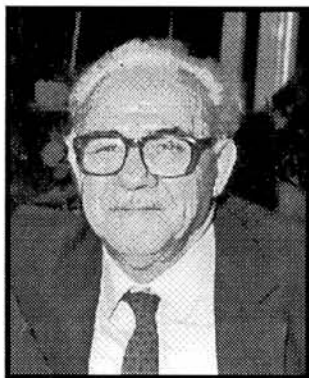

- Στα Σκόπια όπου είχε εγκατασταθεί ως πολιτικός πρόσφυγας απεβίωσε ο Χαράλαμπος Π. Ανδριτσόπουλος (Σκούρας). Είχε γεννηθεί το 1922 και σήμερα στα Σκόπια είναι εγκατεστημένη η κόρη του.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΔΑΝΙΗΛ

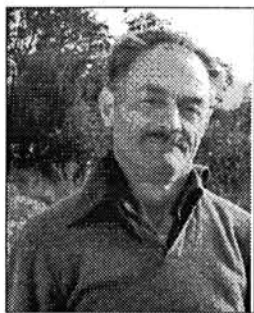
Πέθανε στον Πειραιά στις 4.1.1997 σε ηλικία 69 ετών ο Κωνσταντίνος Δ. Δανιήλ.

Ο αλησμόνητος Κώστας ήταν

γιός του πολύτεκνου Δημ. Δανιήλ (Σιαμέτη). Μετά τον εμφύλιο πόλεμο εγκαταστάθηκε στον Πειραιά και άνοιξε γαλακτοπωλείο. Στον Πειραιά παντρεύτηκε και δημιούργησε αρίστη οικογένεια. Λάτρευε το χωριό του. Ο αιρσοδόκτος θάνατος του μας προξένησε βαθιά λύπη και συγκίνηση.

Το 40νήμερο μνημόσυνο τελέστηκε στις 8.2.1997

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ του Αποστ.

Ετών 74 πέθανε στις 4/1/97. Το 4οήμερο μνημόσυνο έγινε στις 9/2/97 στην Αμφίλκεια.

ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Το Μπαλκόνι της Γκιώνας

Της ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Η Καλοσκοπή (Κουκουβίστα, η παλιά της ονομασία) είναι το πρώτο, προς Ανατολάς, Χωριό της ορεινής Παρνασσίδας, Επαρχίας του Νομού Φωκίδας.

Η θέση του χωριού είναι ιδιαίτερα προνομούχος και ειδυλλιακή. Βρίσκεται στο «πάντρεμα» πέντε βουνών και είναι κτισμένο σε μια γραφική πλαγιά της Βορινής Γκιώνας, σε υψόμετρο 1.100 μ.. Ξαπλωμένο νωχελικά πάνω στις καταπράσινες, κατηφορικές ράχες του βουνού βλέπει την Ανατολή και αγναντεύει κάτω-χαμηλά, τον κάμπο ανάμεσα στα χωριά Καστέλλια - Γραβιά και στο βάθος, τον ορεινό όγκο του Παρνασσού.

Αριστερά και ΒΔ, η ευρύτερη περιοχή του χωριού φθάνει στις πλαγιές της Οίτης, ενώ προς τα ΒΑ, το μάτι ξεκουράζεται πάνω στη μαλακιά κορυφογραμμή του Καλλίδρομου.

Πίσω και προς τα Δυτικά, ξεκινώντας από τη θέση Βρύζες (το τρίστρατο, όπου ο δρόμος για Καλοσκοπή συναντά το δρόμο για Παύλιανη και το δρόμο για Μαυρολιθάρι και τα άλλα Χωριά της Επαρχίας) σε μισή ώρα απόσταση με το αυτοκίνητο, φθάνει κανείς στα επιβλητικά Βαρδούσια.

Σ' αυτή, την ξεχωριστή ομορφιά, θέση του χωριού οφείλονται και οι δύο ονομασίες του: Η παλαιότερη, ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ (κατά μια εκδοχή, σημαίνει «φωλιά του κούκου», κατά μια άλλη, όμως, «Χωριό με ωραία θέα», επειδή το β' συνθετικό του ονόματος, το vista σημαίνει θέα) και η νεότερη, ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ (από το «καλή σκοπιά»).

Το χωριό προσεγγίζεται από τρία, διαφορετικά σημεία:

Βόρεια, από την περιοχή της Λαμίας, μέσω του Χωριού Παύλιανη Νότια, ΝΑ, από την κατεύθυνση Άμφισσας και Γραβιάς και ΝΔ, από την περιοχή Λιδωρικίου-Μόρνου (και οι τρεις διαδρομές είναι ασύλληπτης ομορφιάς).

Από ιστορική άποψη, γνωρίζουμε ότι ήδη επί Φραγκοκρατίας, μαρτυρείται η τοποθεσία «Κουκουβίστα», ενώ το Χωριό αναφέρεται από το Γάλλο περιηγητή Φρ. Πουκεβίλλ (1770 - 1838) κατοικούμενο από 75 οικογένειες. Στον αγώνα της Παλιγγενεσίας, η συνεισφορά της Κουκουβίστας ξεχωρίζει, με προεξάρχουσα μορφή, τον Παπαντρεά Μώρη, γνωστό ως Παπαντριά, σύντροφο του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ και ο οποίος διακρίθηκε στη μάχη της Αλαμάνας, στο Χάνι της Γραβιάς, στο πλευρό του Οδ. Ανδρούτσου και ιδιαίτερα στη μάχη των Βασιλικών.

Οι κάτοικοι του σημερινού χωριού είναι, δυστυχώς, μόνο 45 και όλοι, σχεδόν, ανήκουν στην τρίτη ηλικία. Η οικονομία του χωριού -κτηνοτροφική και γεωργική- δεν μπόρεσε να κρατήσει τους νέους, που σιγά σιγά το εγκατέλειψαν για καλύτερη τύχη στα αστικά κέντρα και την ξενιτιά.

Ωστόσο, η ομορφιά του χωριού λειτουργήσε σαν ομφάλιος λώρος, ανάμεσα στους απανταχού Καλοσκοπιώτες και την ιδιαίτερη πατρίδα τους: έτσι, τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται μια έντονη οικοδομική δραστηριότητα - ανακαίνιση ή ανέγερση παραθεριστικών οικιών - με αποτέλεσμα το χωριό, τους θερινούς, κυρίως, μήνες να σφύζει από ζωή.

Η Καλοσκοπή, εκτός από τον ανοικτό της ορίζοντα, ξεχωρίζει και για δύο άλλους λόγους: για το καταπράσινο περιβάλλον, με υψηλόκορμα έλατα, όπως το πανέμορφο δάσος της πλαγιάς της «Λυρίτσας», που κλείνει μεγαλόπρεπα το χωριό από τα νότια, σκιερές καρυδιές και βελανιδιές, πλατύφυλλα πλατάνια, μηλιές, κερασιές κ.α. και τα πολλά πηγαία νερά της - όπου και να περπατήσεις, ακούς τα νερά να κελαρύζουν, καθώς ποτίζουν τους περιποιημένους κήπους των σπιτιών (με λουλούδια και διάφορα κηπευτικά) ή τα βλέπεις να ξεχειλίζουν από τις πέτρινες γουβωτές κρήνες.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Στην κεντρική πλατεία, υψώνεται η Εκκλησία του Αγ. Γεωργίου και δίπλα, το παλιό, πέτρινο Σχολείο, που σήμερα στεγάζει ένα μικρό Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και τη θαυμάσια και πλούσια βιβλιοθήκη. Στη μέση, ο πλάτανος με την πέτρινη κρήνη και σε περίοπτη θέση, ο ανδριάντας του ήρωα Παπαντριά.

Στην Ανατολική άκρη του χωριού, χαμηλά, υπάρχει και δεύτερη Εκκλησία,

μικρότερη, αφιερωμένη στην Παναγία (εορτάζει στις 15 Αυγούστου).

Βόρεια, σε απόσταση 4 χιλ. περίπου, ξεπροβάλλει κάτω από τις γηραιές, βαθύσκκιωτες βελανιδιές, το Εκκλησάκι της Αγ. Παρασκευής (εορτάζει στις 26 Ιουλίου με 3ήμερο πανηγύρι) ενώ 6 χιλ. μακριά, στο δρόμο προς Παύλιανη, σε μια γραφική λαγκαδιά με πλατάνια, υπάρχει ένα άλλο Εξωκλήσι, της Αγ. Τριάδας. Κάθε Ιούνιο, στη γιορτή του Αγ. Πνεύματος, η ομορφιά του τοπίου προσελκύει κόσμο απ' όλη την Ελλάδα, που συρρέει εδώ και πανηγυρίζει με τον παραδοσιακό ρουμελιώτικο οβελία.

Ο χώρος αυτός κλείνει στα σπλάχνα του και ιστορικές μνήμες· εδώ, το 1923, διανυκτέρευσε ο στρατηγός Ν. Πλαστήρας, καθ' οδόν προς το χωριό Μουσούνιτσα, για τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Αθ. Διάκου. Εδώ, επίσης, στις 4 Ιανουαρίου του 1944, έπεσαν σε γερμανική ενέδρα, 32 αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και προς τιμή τους, έχει διαμορφωθεί χώρος μνήμης, όπου γίνεται ετήσιο μνημόσυνο, την παραμονή του εορτασμού του Αγ. Πνεύματος.

Μια άλλη εξοχική τοποθεσία, η Τράκα, βρίσκεται 3 χιλ. Νότια του χωριού. Στους πρόποδες της Γκιώνας, με το βουνό να υψώνεται κάθετα πάνω από τον επισκέπτη, υπάρχει ένα ήρεμο πλάτωμα, με μαλακό χορτάρι, πανύψηλα, γεροντόκορμα έλατα και πηγαίο, κρύο νερό -ιδανικός τόπος για εκδρομή- απ' όπου η θέα προς Καλοσκοπή είναι πανοραμική. Ο αυτοκινητόδρομος από εδώ συνεχίζει και ανεβαίνει πάνω στη Γκιώνα, απ' όπου το μάτι εμβροντητο αγκαλιάζει την Πελοπόννησο, την Εύβοια και την ενδότερη Στερεά. Αφήσαμε για το τέλος το καμάρι της Καλοσκοπής,

το Κεφαλόβρυσο. Είναι η αστείρευτη πηγή ζωής για το χωριό αλλά και τα χωριά του κάμπου (πρόκειται για μια από τις πηγές του Βοιωτικού Κηφισού). Ο δρόμος που οδηγεί εδώ, είναι ο καλής βατότητας αυτοκινητόδρομος -ευτυχώς, χωματοδρομος ακόμη- που συνδέει την Καλοσκοπή με το γειτονικό χωριό Οινοχώρι. Για τους χωριανούς, η διαδρομή, μέσα από ένα ιδιαίτερα γραφικό περιβάλλον, αποτελεί την ωραιότερη «βόλτα» τους.

Πεζοπορούν για μισή περίπου ώρα και φθάνουν σε μια πανέμορφη τοποθεσία: αριστερά, υψώνεται ο γρανιτένιος όγκος του βουνού, με τη νερομάνα στα σπλάχνα του και την τεχνητή δεξαμενή στα πόδια του· δεξαμενή που αιχμαλωτίζει το κρυστάλλινο νερό, πριν το αφήσει να τρέξει ορμητικά άλλοτε προς το χωριό και άλλοτε προς τον κάμπο. Δεξιά μας περιμένει το εξωκλήσι της Αγ. Ελένης, σ' έναν ειδυλλιακό χώρο, διαμορφωμένο με αξιοπρόσεκτο σεβασμό προς τη γύρω φύση: αιωνόβια έλατα ρίχνουν τον ίσκιο τους πάνω στον οδοιπόρο που μπορεί να αναπαυθεί σ' αυτή τη δροσερή γωνιά, δίπλα στα ξύλινα τραπέζια και παγκάκια και την πέτρινη γουβωτή κρήνη με το γάργαρα νερό.

Πριν αφήσετε το χωριό, μην ξεχάσετε να γευτείτε τα ντόπια προϊόντα του: το νόστιμο πρόβιο κρέας, το υγιεινό μέλι, τα γλυκύτατα φασόλια, την υπέροχη φετα και τη μοναδική, σ' όλη την περιοχή αρωματική ρίγανη.

Και η έκπληξη: αναζητήστε τη νεότερη κάτοικο, την κυρία Γιούλα Κυριαζή, η οποία θα σας εντυπωσιάσει με τις υπέροχες συνθέσεις αποξηραμένων φυτών. Η καλλιτεχνία, βλέπετε, δεν είναι προνόμιο μόνο των αστικών κέντρων!

ΚΑΛΟ ΣΑΣ ΤΑΞΙΔΙ

ΤΟ ΔΟΚΙΜΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΕΛΟΥ

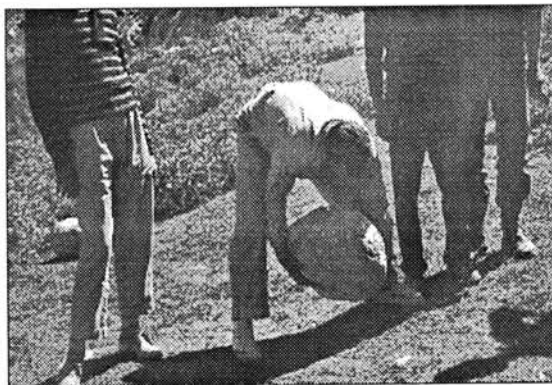
Ο φίλος μας, από την παραλία Σεργούλας, Παναγ. Μαύρος, διάβασε στο προηγούμενο δελτίο μας την εργασία του Τάκη Τούμπα που αναφερόταν στο «Μονοπάτι του Ράπτη» και στο Δοκίμι και μας έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Αγαπητέ κύριε Συντάκτη της Εφημερίδας «Κουκουβίστα».

Διάβασα το τελευταίο φύλλο που αναφέρεστε για παλλικάρια. Είμαι ο πρώτος που σήκωσε το Δοκίμι. Έζησα τα νεανικά μου χρόνια ως τσοπάνης με τα πρόβατα του Σιότρου και ήξερα πιαθμή προς πιαθμή το Διάσελο και τον Γεροντόβαχο. Του Ράπτη το μονοπάτι το περπατούσαν μόνο τα σιούτα πρόβατα, ενώ τα κριάρια έπεφταν κάτω.

Το Δοκίμι είχα ακούσει ότι το σήκωσε ο Λακαφώσης. Δεν παίρνω όμως όρκο. Εγώ παλλικάρι όταν γύρισα από την Αμερική το 1961 με παρακάλεσε η γυναίκα μου Ταξίν, μου είπε: «αν είσαι παλλικάρι σήκωσε το». Το σήκωσα και από τότε με φοβάται. Μάλιστα με τράβηξε και μια φωτογραφία την οποία σου στέλνω. Φρόντισε να μη χαθεί.

Με αγάπη
ΠΑΝΑΓ. ΜΑΥΡΟΣ»

ΦΥΛΑΚΕΣ ΣΤΟ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟ

Το γραφείο του κ. Νομάρχη Φωκίδας με το 1538/29.8.1996, έγγραφό του, μας γνώρισε, ότι με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών κτιρίων, εγκρίθηκε η διάθεση πίστωσης τριών δισεκατομμυρίων τριακοσίων εκατομμυρίων (3.300.000.000) δρχ. για την «Ανέγερση της Φυλακής Μαλανδρινού Φωκίδας».

Καλό το έργο του κ. Νομάρχη, πεποίθηση δική μας όμως είναι, ότι στο Ρουμελιώτικο ειδυλλιακό τοπίο και στον άδολο, αγνό και περήφανο λαό του θα ταίριαζε καλύτερα η ανέγερση ενός Πανεπιστημίου ή τουλάχιστον μιας Παιδαγωγικής Ακαδημίας. Και ας μην ξεχνάμε αυτό που εγραψε με αποφθεγματικό ύφος πριν από εκατό χρόνια ο Βίκτωρ Ουγκώ: «Κάθε σχολείο που κτίζεται γκρεμίζει μια φυλακή», διατρανώνοντας έτσι πως η Παιδεία αποτελεί την πιο αποδοτική επένδυση όχι μόνο για το σήμερα αλλά κυρίως για το αύριο.

Τον Οκτώβριο του 1942 οι Ιταλοί κατακτητές έχοντας πληροφορίες ότι στην Κουκουβίστα στις 15 Αυγούστου ημέρα της Παναγίας ορκίστηκε στην Εκκλησία του χωριού ένα τμήμα στρατού του ΕΛΑΣ υπό τον Άρη Βελουχιώτη και ότι στη Γκιώνα τα συμμαχικά αεροπλάνα πραγματοποιούν τη νύχτα ρίψεις πολεμοφοδίων, προέβησαν σε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην περιοχή ξεκινώντας από τη Δυτική πλευρά της Γκιώνας (από Σεγδίτσα) με σκοπό να φτάσουν στο βουνό και να εξοντώσουν τους αντάρτες.

Στην ανάβαση λοιπόν στη Γκιώνα και στη θέση «Ρεκκά» τους περίμεναν οι αντάρτες και σε φοβερή μάχη που έγινε τους αποδεκάτισαν κυριολεκτικά.

Ύστερα από την πανωλεθρία που πάθανε στη Ρεκκά και γνωρίζοντας ότι η Κουκουβίστα ήταν σημείο αναφοράς των ανταρτών, εξεστράτευσαν στην Κουκουβίστα με πολύ στρατό και με δόλο, λέγοντας ότι θέλουν να καταγράψουν τον ανδρικό πληθυσμό, συγκέντρωσαν όλους τους άρρενες (182) του χωριού στην πλατεία. Από εκεί και με ισχυρή συνοδεία τους μετέφεραν πεζή στη Γραβιά και με αυτοκίνητα στη Λειβαδιά και στη συνέχεια στη Θήβα όπου και τους κράτησαν ομήρους σε άθλιες συνθήκες διαμονής και διαβίωσης επί 2 1/2 μήνες.

Δημοσιεύθηκαν κατά καιρούς κατάλογοι με τα ονόματα των ομήρων Κουκουβιστιανών αλλά κανένας δεν ήταν πλήρης. Μια ομάδα χωριανών που ήταν όμηροι, συνέταξαν τον παρακάτω πίνακα με τα ονοματεπώνυμα αυτών και με την ελπίδα ότι δεν ξεχάστηκε κάποιος. Αν όμως διαπιστωθεί κάποια παράλειψη, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε για να περιληφθεί στο επόμενο τεύχος.

ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΟΜΗΡΟΙ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ

1) Αυγερινός	Κων/νος Χαραλάμπους	43) *	Νικόλαος Περικλή	89) *	Νικόλαος Παναγιώτου
2) *	Αθανάσιος Κων/νου	44) Δημόπουλος	Πέτρος Ταξιάρχη	90) *	Ιωάννης Λουκά
3) *	Χαραλάμπος Νικολάου	45) Ζούγρος	Παναγιώτης Αθανασίου	91) *	Νικόλαος Λουκά
4) *	Νικόλαος Παναγιώτου	46) Ζήκας	Δημήτριος Αθανασίου	92) *	Δημήτριος Θεμιστοκλή
5) *	Δημήτριος Παναγιώτου	47) Ένας άγνωστος	επισκέπτης)	93) *	Παναγιώτης Θεμιστοκλή
6) *	Νικόλαος Χαραλάμπους	48) Κόλλιας	Δήμος Αθανασίου	94) *	Χρήστος Κων/νου
7) *	Αναστάσιος Νικολάου	49) *	Ευθύμιος Αθανασίου	95) *	Ευθύμιος Παναγιώτου
8) *	Ευάγγελος Παναγιώτου	50) *	Δημήτριος Γεωργίου	96) *	Παναγιώτης Ευθυμίου
9) *	Παναγιώτης Κων/νου	51) *	Ευάγγελος Γεωργίου	97) *	Ευθύμιος Παναγιώτου
10) Αλεξίου	Παναγιώτης Ευθυμίου	52) *	Δήμος Ιωάννου	98) *	Αθανάσιος Ευθυμίου
11) *	Αλέκος Ευθυμίου	53) *	Νικόλαος Ταξιάρχη	99) Μπουκουβάλας	Δήμος
12) *	Αγαπητός Ιωάννου	54) *	Θεόδωρος Αθανασίου	100) *	Ιωάννης Δήμου
13) *	Παναγιώτης Ιωάννου	55) *	Γεώργιος Δημητρίου	101) *	Απόστολος Δήμου
14) *	Δήμος Ιωάννου	56) *	Παναγιώτης Γεωργίου	102) *	Γεώργιος Ευθυμίου
15) *	Αθανάσιος Αλέξη	57) Κωστούρος	Χαραλάμπος Γεωργίου	103) *	Ιωάννης Παναγιώτου
16) *	Γεώργιος Αλέξη	58) *	Γεώργιος Χαραλάμπους	104) Μαλιβίτσας	Γεώργιος Νικολάου
17) Αχλάδας	Χαραλάμπος Δήμου	59) *	Παναγιώτης Δημητρίου	105) *	Νικόλαος Αθανασίου
18) *	Ζήσης Λάμπρου	60) *	Γεώργιος Ιωάννου	106) *	Γεώργιος Χαραλάμπους
19) *	Ιωάννης Λάμπρου	61) *	Νικόλαος Ιωάννου	107) *	Ηλίας Χαραλάμπους
20) *	Δημήτριος Λάμπρου	62) *	Παναγιώτης Νικολάου	108) *	Γεώργιος Δημητρίου
21) Αποστολόπουλος	Νικόλαος Βασι- λείου	63) Κολλύρης	Ιωάννης Παναγιώτου	109) *	Ευθύμιος Δημητρίου
22) Αναγνώστου	Βασίλειος Νικολάου	64) *	Γεώργιος Παναγιώτου	110) *	Αθανάσιος Δήμου
23) Αναγνώστου -	Αλεξίου Ευθύμιος Αλέξη	65) *	Νικόλαος Γεωργίου	111) Μάντζιος	Ιωάννης Γεωργίου
24) Ανδριτσόπουλος	Χαράλ. Ιωάννου (Σκούρας)	66) Κυριαζής	Κων/νος Δημητρίου	112) *	Αθανάσιος Κων/νου
25) Βλάχος	Κων/νος Παναγιώτου	67) *	Κων/νος Παναγιώτου	113) Μαντάς	Ιωάννης Κων/νου
26) *	Ευάγγελος Παναγιώτου	68) *	Παναγιώτης Κων/νου	114) *	Δημήτριος Γεωργίου
27) *	Ιωάννης Νικολάου	69) Κυριάκης	Πάνος Αθανασίου	115) Μεμένιος	Γεώργιος Ηλία
28) *	Ευθύμιος Αποστόλου	70) Κυρίτης	Δημήτριος Νικολάου	116) *	Παναγιώτης Ηλία
29) *	Δημήτριος Αθανασίου	71) *	Παναγιώτης Δημητρίου	117) Παπανικολάου	Παναγιώτης Χρήστου
30) *	Νικόλαος Φωτίου	72) Κατσανιώτης	Κων/νος Νικολάου	118) Πριόβολος	Νικόλαος Ευθυμίου
31) *	Παναγιώτης Κων/νου	73) Κουφός	Λεωνίδας Δημητρίου	119) *	Λουκάς Νικολάου
32) *	Παναγιώτης Φωτίου	74) *	Λεωνίδας Ιωάννου	120) *	Γεώργιος Νικολάου
33) *	Ιωάννης Κων/νου	75) *	Γεώργιος Λεωνίδα	121) *	Γεώργιος Αριστείδου
34) Βάρσος	Ιωάννης Παναγιώτου	76) Καραντάσιος	Κων/νος Νικολάου	122) *	Γεώργιος Ευθυμίου
35) Δανιήλ	Γεώργιος Παναγιώτου	77) Λευκαδίτης	Γεώργιος Ιωάννου	123) Ποδάρας	Τριαντάφυλλος Ιωάννου
36) *	Κων/νος Ευαγγέλου	78) *	Κων/νος Ιωάννου	124) *	Δημήτριος Τριαντάφυλ- λου
37) *	Γεώργιος Ευαγγέλου	79) Λιάκος	Κων/νος Δημητρίου	125) Πασαλής	Ιωάννης Γεωργίου
38) *	Γεώργιος Νικολάου	80) Λίτσος	Κων/νος Γεωργίου	126) *	Ευθύμιος Γεωργίου
39) *	Ηλίας Περικλή	81) *	Ανδρέας Ιωάννου	127) Παπαγεωργίου	Ευθύμιος Δημητρίου
40) *	Μαργαρίτης Ευθυμίου	82) Ματθαίου	Μάνθος Ευθυμίου	128) Πλατανιάς	Αλέξανδρος Γεωργίου
41) *	Λάμπρος Παναγιώτου	83) *	Ιωάννης Δημητρίου	129) Ραπτόπουλος	Αθανάσιος Ζαχαρία
42) *	Γεώργιος Ιωάννου	84) *	Γεώργιος Ευαγγέλου	130) *	Χαραλάμπος Ζαχαρία
		85) *	Χαραλάμπος Ευθυμίου	131) *	Ζαχαρίας Γεωργίου
		86) Μώρης	Γεώργιος Νικολάου	132) Ράπτης	Νικόλαος Παναγιώτου
		87) *	Νικόλαος Γεωργίου	133) Ροδανός	Αλέξανδρος
		88) *	Κων/νος Γεωργίου		

134)	Θεόδωρος	150)	Ιωάννης Γεωργίου	166)	Γεώργιος Παναγιώτου
135)	Σίμος	151)	Παναγιώτης Γεωργίου	167)	Παναγιώτης Γεωργίου
136)	Στοφόρος	152)	Τσαπάρης	168)	Γεώργιος Νικολάου
137)	Τσουλανδής	153)	Χαράλαμπος Κων/νου	169)	Χαμηλός
138)	Τομαράς	154)	Τριανταφύλλου	170)	Κων/νος Ιωάννου
139)	Ευθύμιος Ηλία	155)	Ιωάννης Κων/νου	171)	Ιωάννης Δημητρίου
140)	Γεώργιος Ηλία	156)	Τσόχλας	172)	Βασίλειος Νικολάου
141)	Χρήστος Ηλία	157)	Κων/νος Τριανταφύλλου	173)	Γεώργιος Νικολάου
142)	Γεώργιος Ιωάννου	158)	Δημήτριος Κων/νου	174)	Ιωάννης Νικολάου
143)	Σεφεριάδης	159)	Δημήτριος Νικολάου	175)	Δημήτριος Γεωργίου
144)	Αλέξανδρος (επισκέπτης)	160)	Κων/νος Ευαγγέλου	176)	Παναγιώτης Ευθυμίου
145)	Τούμπας	161)	Ευθύμιος Ευαγγέλου	177)	Κων/νος Δημητρίου
146)	Αθανάσιος Κων/νου	162)	Ιωάννης Ευαγγέλου	178)	Χασιακός
147)	Χρήστος Κων/νου	163)	Ιωάννης Ευθυμίου	179)	Χαραλάμπος
148)	Αθανάσιος Γεωργίου	164)	Δημήτριος Ευαγγέλου	180)	Ευθύμιος Γεωργίου
149)	Νικόλαος Αθανασίου	165)	Ανδρέας Ευαγγέλου	181)	Χρησιδής
				182)	Χαράλαμπος Δημητρίου
					Φώτης Ιωάννου

ΟΙ ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΝ

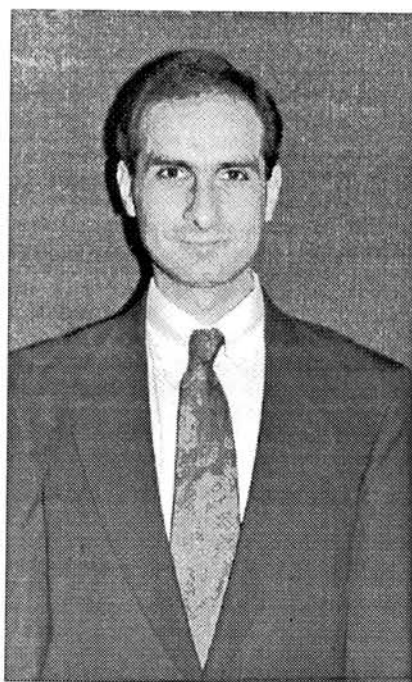
Ο αείμνηστος ιερέας του Χωριού μας Παναγιώτης Παπαχασιακός έτρεφε ανέκαθεν σεβασμό προς τους μορφωμένους και αγάπη προς τα γράμματα.

Γι' αυτό με ευλάβεια θρησκευτική και αφάνταστες στερήσεις έστειλε και τα τρία παιδιά του στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού και στη συνέχεια στο Γυμνάσιο της Άμφισσας.

Η ίδια όμως αγάπη για μόρφωση και προκοπή έκαιγε και στις καρδιές των τριών παιδιών του ιερέα με αποτέλεσμα να πετύχουν και τα τρία με την πρώτη φορά στις Πανελλήνιες εξετάσεις και εργαζόμενα σε διάφορες εποχιακές δουλιές - όλοι θυμόμαστε πυροφύλακες το Θανάση και τον Τάσο τους θερινούς μήνες στο Ξεροβούνι και να βλέπουμε σήμερα να καμαρώνει η άξια μητέρα τους και μαζί όλοι εμείς τον Τάσο, Διοικητικό Δικαστή, την Ευθυμία πτυχιούχο Πολυτεχνείου και το Θανάση να διορίζεται Λέκτορας στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Αναλυτικότερα η σταδιοδρομία του νέου μας επιστήμονα Θανάση εξελίχθηκε με τα ακόλουθα στάδια: Γεννήθηκε το 1964. Φοίτησε στο Δημοτικό

Σχολείο Καλοσκοπής και κατόπιν στο Γυμνάσιο και Λύκειο

Άμφισσας. Το 1982, εισήχθη μετά από Πανελλήνιες εξετάσεις στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Κατά τη φοίτησή του έλαβε δύο φορές υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών.

Το 1988 έγινε δεκτός με υποτροφία της αμερικανικής κυβέρνησης για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της

Μιννεζότα απ' όπου κι έλαβε πτυχίο Μάστερ το 1990 και Διδακτορικό δίπλωμα το 1992. Ειδικεύτηκε σε θέματα Συγκοινωνιολόγου Μηχανικού.

Η διδακτορική του διατριβή διακρίθηκε ως η καλύτερη ετήσια διατριβή στις Ηνωμένες Πολιτείες στον τομέα του. Συμμετείχε σε αρκετά συνέδρια όπου παρουσίασε ερευνητικές του εργασίες και τιμήθηκε με βραβεία. Μετά το πέρας των σπουδών του επέστρεψε στην Ελλάδα και υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στο Πολεμικό Ναυτικό.

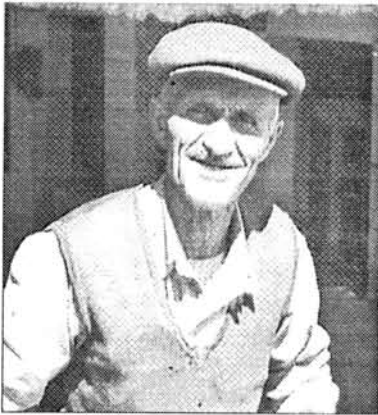
Το 1994 εκλέχτηκε και λίγους μήνες αργότερα διορίστηκε Λέκτορας στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Στα καθήκοντά του περιλαμβάνονται η διδασκαλία μαθημάτων και η ερευνητική δραστηριότητα στους τομείς της Οργάνωσης και Διοίκησης Εργοταξίου, του Προγραμματισμού και Διαχείρισης Τεχνικών Έργων και της Οικονομικής Ανάλυσης Τεχνικών Έργων.

Θανάση σ' ευχαριστούμε, κράτησες ψηλά την παράδοση του χωριού για αγάπη προς τη μόρφωση.

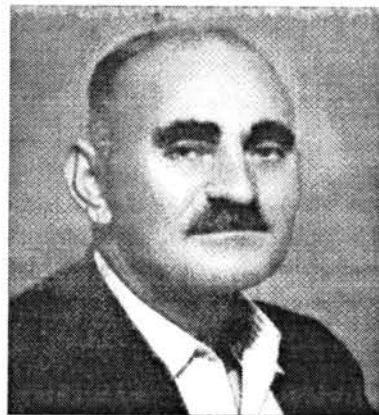
Σου ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

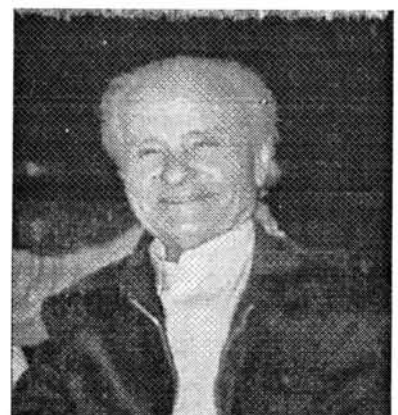
(έφυγαν αλλά δεν σβύνουν από τη μνήμη μας)

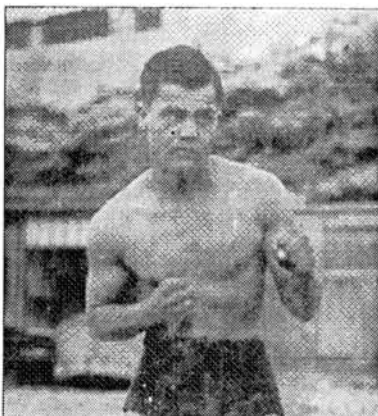
Ιωάννης Π. Καλλίρης
1909 - 3982

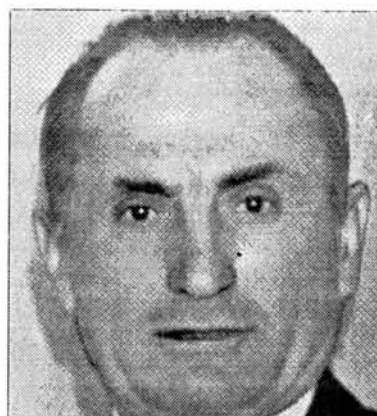
Ιωάννης Μπουκουλάας

Κων/νος Χ. Σφετσάρης

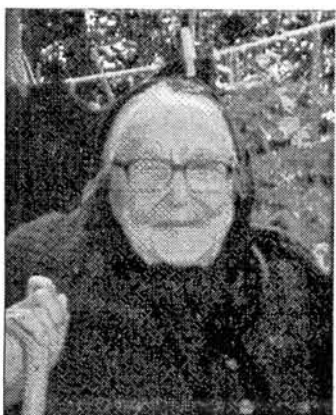
Γεώργιος Πριόβολος "Ο Δεξι-
τέχνης του Μπόξ" στη δεκαετία
του 1930 - 40.

Γιάννης Μπουκουλάας
(Ραφτάκης)

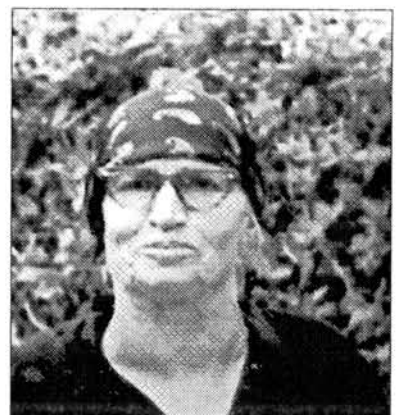
Παναγιόν Χριστοδούλου Τσι-
ρώνη, το χαμόγελό της ανταχεί
ακόμη στη ρούγα

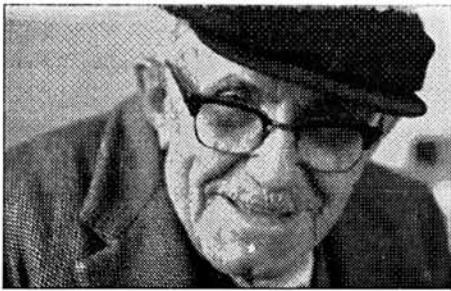
Ευσταθία Ν. Κόλλια (Καραμήτραι-
να). Συμπληρώθηκε χρόνος από το
θάνατό της. Μνημόσυνο 40ήμερο έγινε
στις 1 Φεβρουαρίου 1997 Ψυχασάββατο
στον Άγιο Μελέτιο Αθηνών.

Ο Μπαρμπα-Ανδρέας Τσιρώ-
νης χρόνια διακόνισε το ψαλτήρι
της Εκκλησίας μας.

Η Κούλα Π. Ζούγγρου. Με
ηρωισμό πέρασε τη ζωή της,
χήρα με (4) τέσσερα παιδιά από
το 1944.

ΜΠΕΡΤΣΕΚ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

1880 - 1920

του Γιάννη Τριανταφύλλου - Πράντζα

Δ! ΤΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΥΡΙΟ

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Ιούλιος 1904, το τέλος της σχολικής χρονιάς με βρήκε με το ενδεικτικό της τρίτης δημοτικού. Για να τελειώνω με το σχολείο ήθελα ακόμη άλλο ένα χρόνο μια και το δημοτικό σχολείο ήταν τετρατάξιο.

Επειδή όμως η εκπαίδευση δεν ήταν υποχρεωτική ελάχιστοι μαθητές φτάνανε στο απολυτήριο του δημοτικού. Έτσι και για μένα μια και άλλοι πέρνανε αποφάσεις για τα περετέρω, είπαν, αρκετά έμαθες τα παραπάνω περιτεύουν. Δεν πρέπει να χάνεις άσκοπα άλλο τον καιρό σου, πρέπει να μπείς μικρός στη βιοπάλη για την επιβίωση.

Με σταμάτησαν από το σχολείο όταν τέλειωσα και την τρίτη τάξη. Ο πατέρας μου με τους θείους μου (Σουπαίους) εδούλευαν στα μεταλλεία Λαυρίου, από όπου ήλθε και η γραπτή εντολή για την δική μου αναχώρηση.

Η μάνα μου από την αρχή είχε τις αντιρρήσεις της πάνω στην απόφαση των ανδρών και ο λόγος ήταν ότι ήμουν πολύ αδύνατος, ισχνός και μικροκαμωμένος για τέτοιου είδους βαρεία δουλειά.

Τελικά όμως υποχώρησε και άρχισαν οι ετοιμασίες για το ταξίδι μου.

Το ταξίδι για το Λαύριο με τα μέτρα της εποχής, ήταν ταξίδι πολύ μακρινό. Ήταν σαν να μιλάμε σήμερα για ένα ταξίδι στην Αμερική, ή την Αυστραλία. Για να ταξιδέψει κάποιος στο Λαύριο υπήρχαν μόνο 2 μέσα μεταφοράς, το τρένο με αφετηρία το σταθμό του Μπράλου, και με το καράβι με αφετηρία το λιμάνι της Στυλίδας.

Το αυτοκίνητο ακόμη δεν είχε κάνει την εμφάνισή του στην Ελλάδα, ήταν κάτι αγνωστο σαν μέσο μεταφοράς και το οδικό δίκτυο ήταν εντελώς ανύπαρκτο. Για να ταξιδεύσω μόνος μου ήταν αδιανόητο έπρεπε να συνοδεύομαι από κάποιον μεγαλύτερό μου.

Η παιδική μου ψυχολογική κατάσταση ήτανε διχασμένη και αυτό με έκανε να στενοχωριέμαι. Από τη μια ονειρευόμουν ότι εκεί που θα πήγαινα θα έβρισκα καινούργιους ανθρώπους που θα ζούν και θα εργάζονται με ανέσεις πολύ πιο καλύτερες από αυτές του χωριού μου.

Από την άλλη όμως βαρειά μελαγχολία μ' έπιανε που θα αποχωριζόμουν τη μάνα μου και τα αδέρφια μου.

Εκεί βέβαια που θα πήγαινα θα συναντούσα τον πατέρα μου και τους θείους μου, αλλά ο πατέρας μου ήταν αρκετά σκληρός άνθρωπος και με αντιμετώπιζε πιο πολύ σαν ώριμο άνδρα παρά σαν παιδί και η έλλειψη της μάνας μου και η στοργή της με προβλημάτιζαν σοβαρά.

Στα μέσα του Ιούλη βρέθηκε και η ευκαιρία για να ταξιδεύσω, τρεις συγχωριανοί ο Δημήτρης Λιάκος (Καψής), ο Κώστας Χαμηλός (Μπισπιρούλας) και ο Λουκάς Τομαράς (Γαλάνης) που είχαν έλθει με άδεια από το Λαύριο στο χωριό να δουν τους δικούς τους, θα ταξίδευαν ξανά επιστρέφοντας πάλι στη δουλειά τους, με αυτούς παρέα αποφάσισε να στείλει και μένα η μάνα μου.

Το ταξίδι θα γινότανε με το πλοίο από τη Στυλίδα, γιατί η διαφορά των ναύλων μεταξύ καραβιού και τρένου ήταν αρκετά αισθητή. Στο μεν τρένο το εισιτήριο για την Αθήνα κόστιζε 6,50 δρχ. ενώ με το πλοίο ήταν μόνο 2,50 δρχ. Και για να υπάρξει κάποια σύγκριση τιμών θα πρέπει να πω ότι το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη στα μεταλλεία ήταν τότε 2,70 δρχ. Όλα μου τα εφόδια που θα κουβαλούσα μαζί μου στο ταξίδι ήταν λίγα εσώρουχα και μισό καρβέλι ψωμί μομποτά. Τα βόλευσε η μάνα μου όλα μέσα σε ένα τράστο (ταγάρι), μου έδωσε να έχω μαζί μου και 20 δραχμές σε γαζέτα (ήταν αρκετά χρήματα για την εποχή τους), και μια Παρασκευή λίαν πρωί πριν ακόμη ροδίσει η ανατολή στην κορυφή της Νευρόπολης και οι 4 παρέα αναχωρήσαμε πεζοί για το λιμάνι της Στυλίδας.

Η μάνα μου μας συνόδευσε μέχρι τα τελευταία σπίτια του χωριού κρατώντας εμένα σφικτά από

το χέρι. Στην κορυφή της Κακοτράχης κάναμε μια μικρή στάση για να χαιρετηθούμε και να αποχωρισθούμε. Με βουρκωμένα μάτια η καημένη αφού με αγκάλιασε, με φίλησε μου έδωσε και τις τελευταίες συμβουλές της να προσέχω τόσο στο ταξίδι όσο και εκεί που θα πήγαινα.

Μετά αποχαιρέτησε έναν έναν και τους συνοδούς μου ευχόμενη σε όλους το καλό ταξίδι και γρήγορη επιστροφή. Την αφήσαμε και φύγαμε, αυτή όμως έμεινε εκεί όρθια, και ασάλευτη να μας κοιτάζει σαν να μετρούσε τα βήματά μας μεχρι που περάσαμε τη στροφή του δρόμου και μας έχασε από τα μάτια της. Ποιός να ξέρει τί μαύρες σκέψεις να γυρνούσαν και να θόλωναν το μυαλό της βλέποντας εμένα να φεύγω από κοντά της μόλις 9 χρονών παιδί πηγαίνοντας στην ξενιτιά για καζάντι και προκοπή.

Εμένα ένας κόμπος μου είχε φράξει το λαιμό μου και με εμπόδιζε ακόμη και να κλάψω. Οι συνοδοί μου ούτε που αντελήφθηκαν την δοκιμασία μου και ούτε πρόσεξαν τα καντά δάκρυα που είχαν βρέξει το πρόσωπό μου.

Προχωρούσαν συζητώντας μεγαλόφωνα τα δικά τους προβλήματα χωρίς να προσέχουν εμένα που τους ακολουθούσα.

Υπάρχουν ανθρώπινες και μάλιστα παιδικές συγκινησιακές στιγμές που η απόσταση του χρόνου δεν τις σβήνει και μένουν στη μνήμη του κάθε ανθρώπου μέχρι το θάνατό του. Μια τέτοια στιγμή ήταν και για μένα ο αποχαιρετισμός της μάνας μου εκείνο το πρωινό.

Εννιά (9) ώρες πεζοπορία χρειάστηκαν για να φθάσουμε μέσα από δύσβατους και κακοτράχαλους δρόμους τις απογευματινές ώρες στο λιμάνι της Στυλίδας. Η πολύωρη πορεία με είχε κουράσει πολύ, προσπαθούσα όμως να μην το δείχνω στους συνοδούς μου. Ήθελα να δείχνω ότι και εγώ είμαι άνδρας σαν κι αυτούς και αντέχω σε όλες τις δοκιμασίες όπως και αυτοί.

Για μένα όλα εδώ στο λιμάνι ήταν πρωτόγνωρα και εντυπωσιακά, και πρώτα από όλα η θάλασσα που για πρώτη φορά έβλεπαν τα μάτια μου. Τα καράβια που έπλεαν επάνω της με τον τεράστιο όγκο τους μου έδιναν την εντύπωση ότι ζούσα σε άλλον πλανήτη. Βγάλαμε εισιτήριο και μπήκαμε μέσα στο πλοίο. Παρ' όλη την κούρασή μου από την εννιάωρη πεζοπορία, βρισκόμουν συνεχώς στο πόδι, από τη μια παρακολουθούσα την κίνηση στο λιμάνι και από την άλλη περιεργαζόμουν το εσωτερικό του καραβιού, θαυμάζοντας αυτό το άγνωστο σε μένα μεταφορικό μέσο. Η κίνηση στην προβλήτα ήταν μεγάλη, κάρα συρόμενα από

άλογα ξεφόρτωναν εμπορεύματα και δεκάδες χαμάληδες τα μετέφερναν επάνω στους ώμους τους μέσα στο αμπάρι του πλοίου.

Με το πλοίο που θα ταξιδεύαμε εκτός από τους επιβάτες που θα μετέφερε θα κουβαλούσε ακόμη 50 βόδια και 150 πρόβατα που προορίζονταν για τα σφαγεία της Αθήνας. Η μεταφορά των βοδιών από την προβλήτα στο αμπάρι του πλοίου γινόταν με γερανό. Πρώτα τα δένανε γύρω από το σώμα τους με ένα χονδρό παλαμάρι και μετά τα γάντζωνε ο γερανός και τα τοποθετούσε στο βάθος του αμπαριού.

Η φόρτωση των ζώων κράτησε ως αργά το βράδυ και η αναχώρηση του πλοίου από το λιμάνι έγινε μέσα στη νύχτα. Όλοι μας κατάκοποι ξαπλώσαμε επάνω σε κάτι ξύλινους πάγκους για να ξεκουρασθούμε. Εγώ έβαλα για μαξιλάρι το τράστο με τα εσώρουχά μου και κουβαριασμένος ξάπλωσα δίπλα στους μεγάλους. Αν και ο μεγάλος θόρυβος που δημιουργούσαν οι μηχανές του καραβιού ήταν πολύ ενοχλητικός, από την μεγάλη ταλαιπωρία και την κούραση της ημέρας ο ύπνος με πήρε γρήγορα.

Πόση ώρα ακριβώς πέρασε που ήμουν κοιμισμένος δεν ξέρω όπου μέσα στο πυκνό σκοτάδι ένας τρομερος κρότος τάραξε το πλοίο και με πέταξε κάτω στο δάπεδο από τον πάγκο όπου κοιμόμουν. Ξύπνησα τρομαγμένος και άρχισα να κλαίω δυνατά. Μεγάλος πανικός επικράτησε στους επιβάτες του πλοίου και οι φωνές με τα ποδοβολητά δημιούργησαν μεγάλο κουμφούζιο. Εγώ μέσα στο μεγάλο χαλασμό που ακολούθησε έχασα και τους συνοδούς μου. Αυτοί έτρεξαν να βγούν έξω χωρίς καν να σκεφθούν και να ενδιαφερθούν και για μένα μια και με είχαν υπό την προστασία τους.

Βγήκα και εγώ στο διάδρομο σαστισμένος και χαμένος, κοιτάζοντας τον κόσμο που έτρεχε τρελά προς όλες τις κατευθύνσεις. Κανείς δεν ήξερε τί είχε συμβεί στο πλοίο και ο πανικός που δημιουργήθηκε στους επιβάτες μέσα στο σκοτάδι έφερε μεγάλη αναστάτωση και αχαλίνωτη βία πατώντας ο ένας τον άλλο, για το ποιός θα πρωτοβγεί έξω, από την αίθουσα.

Σε κάποια στιγμή μέσα στη κοσμοχαλασιά που επικρατούσε ακούστηκαν οι φωνές από άνδρες του πληρώματος που προσπαθούσαν να καθησυχάσουν τους πανικόβλητους επιβάτες και να τους επιβεβαιώσουν ότι δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο και ότι το καράβι απλώς εξώκειλε στη στεριά και κόλησε στην άμμο.

(Συνεχίζεται)

Ε Ι Σ Φ Ο Ρ Ε Σ

884	Δανιήλ Βασίλειος του Ιωάν. εις μνήμην Δήμου Αλεξίου	10.000	943	Αυγερινός Γεώργιος Ν.	5.000
885	Δανιήλ Βασίλειος του Ιωάν. εις μνήμην των γονέων του Ιωάννου και Παναγιώτας	10.000	944	Αυγερινού Αθανασία Γ.	5.000
886	Τούμπας Αθ. για το προαύλιο της Παναγίας	20.000	945	Καλοβρινάς Νικόλαος εις μνήμην Γαρυφ. Αυγερινού	3.500
887	Κωστούρου Ντίνα (Αλεξ.)	2.000	946	Παπαταξιάρχης Παναγ. Ευθ.	5.000
888	Μαύρος Παναγιώτης (Πανουργιά)	5.000	947	Κολλύρης Ευθύμιος Ν.	10.000
890	Κατσανιώτου Κούλα εις μνή- μην συζύγου της ιατρού Ηλ. Κατσανιώτη	5.000	948	Σίμος Αλέκος Αγ.	2.500
891	Γιακουμηνάκη - Χριστίδου Ντίνα (ΗΠΑ)	6.000	949	Μαντζιός Αθανάσιος Γεωργ.	2.500
892	Γρηγοριάδης Δημήτριος του Γρ. (φίλος του χωριού μας)	50.000	950	Τομαράς Παναγιώτης Γ.	3.000
893	Κοκκώνη Βάσω (φίλη του Χωριού μας)	50.000	951	Κωστούρος Χαράλαμπος Ν.	5.000
894	Χαμηλός Βασίλειος	30.000	952	Ράπτης Δημήτριος Ευστ.	5.000
895	Τούμπα Ρόλα εις μνήμην Ηλ. Κα- τσανιώτη	10.000	953	Παπανδρέου Αριστείδης	2.000
896	Χαμηλός Νικόλαος Γ. (Καναδάς)	8.455	954	Ματθαίου Αλέκος Ευαγ.	5.000
897	Καρόγιαννη Άννα (Καναδάς)	4.933	955	Ματθαίου Ευάγγελος Αλεξ.	5.000
898	Ραπτόπουλος Γεώργιος (ΗΠΑ)	47.915	956	Ζούγρος Νικηφόρος εις μνήμην του θείου του Αλεξ. Ζούγρου	10.000
899	Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	3.500	957	Τζαμτζή Παρασκευή Ανδ.	3.000
900	Βασιλείου Γιάννης Ν.	3.500	958	Μαλιβίτης Παναγιώτης Ιωάν. εις μνήμην του αδελφού του Χρήστου Μαλιβίτη	5.000
901	Μαντάς Κώστας του Ιωάννου	3.500	959	Μώρης Θεόδωρος Παναγ.	5.000
902	Λευκαδίτης Ιωάννης Ευθ.	3.000	960	Δανιήλ Νικόλαος Γ.	5.000
903	Λευκαδίτης Ευθύμιος Ιωαν. (Θεσ- σαλονίκη)	3.000	961	Νησιραίου Άννα	500
905	Τούμπας Ιωάννης Κωστ.	50.000	962	Κολλύρη - Μαντά Ζωή εις μνήμην γονέων και αδελφού Βασίλη	2.000
906	Ποδάρας Ιωάννης Τριανταφ.	100.000	963	Βλάχος Γεώργιος Παναγ. εις μνή- μην της μητέρας του	10.000
907	Αχλαδάς Λάμπρος Ζ.	5.000	964	Δανιήλ - Κομνάκου Ρούλα	5.000
908	Αχλαδά Ντίνα Λ.	3.500	965	Χαμηλός Αποστόλης Ιωάν.	5.000
909	Βλάχος Νικόλαος Φ. (Παρόριο)	3.000	966	Σφετσώρης Χαράλαμπος Κων/νου	2.000
910	Βλάχος Φώτης Ν.	2.000	967	Κυρίτση Γιούλα Δημ. εις μνήμην της κόρης της	2.000
911	Αντωνίου Μαρία Δημ.	3.500	968	Τούμπα Αλεξάνδρα Αθ.	5.000
913	Αντωνίου Νικόλαος Δημ.	2.000	969	Δανιήλ Θεοδ. Γ. εις μνήμην συζύγου	3.000
914	Χαμηλός Δημ. και Ευθ. (Λαμία)	15.000	970	Κολλύρη - Νικοπούλου Μαρία	1.000
915	Κόλλιας Κώστας	15.000	971	Λουκοπούλου - Παρασκευή Γ. εις μνήμην των αδελφών της Μιλτιάδη και Γιάννη και γονέων της	4.000
916	Μπουκουβάλα Ευθυμία Ιωάννου σύζυγος Ευαγ. Μπάνου και τα τέ- κνα της για αποπεράτωση πλακό- στρωσης περιβόλου Παναγίας εις μνήμην συζύγου της Ευαγγέλου και αδελφού της Παναγιώτη Μπου- κουβάλα	100.000	972	Σπέντζου - Χριστίδου Άννα εις μνήμην συζύγου και πατέρα της	2.000
917	Κυρίτσης Παναγ. Ν.	2.000	973	Χριστίδου Παναγιώτα Χαρ. εις μνή- μην του γαμπρού της και συζύγου	3.000
918	Κυρίτσης Νικόλαος Παναγ.	2.000	974	Γιακουμινάκη - Χριστίδη Ντίνα εις μνήμην του γαμπρού της και του πατέρα της	2.000
919	Κυρίτση - Τσόγκα Αναστασία	2.000	975	Αυγερινός Νικόλαος Γ.	2.000
920	Κυρίτση - Παλασάντζα Βαία	2.000	976	Δανιήλ - Πολυχρονιάδου Αικατερίνη εις μνήμην Κων/νου Δημ. Δανιήλ	5.000
921	Κυρίτση - Παπαβασιλείου Νικολέτα	2.000	977	Κατσανιώτης Γιώργος	5.000
922	Τ' αδελφια: Αναστασία, Βαία, Νικο- λέτα, Νίκος και Ιωάννα Παναγ. Κυ- ρίτση εις μνήμην της αδελφής των Μαγδας που πέθανε στις 28.2.1982	10.000	978	Κατσανιώτης Νίκος	5.000
924	Αντωνίου Αθανάσιος Φ.	2.000	979	Βλάχος Ιωάννης Κωνστ.	1.000
925	Αντωνίου Φώτης Αθ. (Θεσ/νίκη)	2.000	980	Κολλύρη Αθανασία Παναγ.	3.500
926	Τούμπας Λούκας Ευθ.	3.500	981	Γεωργίου Νάκος	3.000
927	Τριανταφύλλου Φίλιππος	2.000	982	Κουφού Χρυσούλα Γ. εις μνήμην του συζύγου της	3.500
928	Μώρης Λουκάς Νικ.	10.000	983	Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγ.	4.000
929	Τούμπας Δημ. Ευθ.	3.500	984	Σεφερλής Νικόλαος	2.000
930	Ψωμακέλης Χρήστος Γεωρ.	5.000	985	Δημόπουλος Ταξιάρχης Π.	4.000
931	Χαμηλός βασίλειος Παναγ.	5.000	986	Χριστοδούλου Παναγιώτης Γ. εις μνήμην των γονέων του	5.000
932	Τσιριμώνας Κων/νος	5.000	987	Τούμπας Παναγιώτης Γεωρ.	5.000
933	Χαμηλός Ευθύμιος Παναγ.	2.500	988	Έφορος Γεώργιος Κων/νου	5.000
934	Χαμηλού Ανθούλα Ευθυμ.	2.500	989	Οικογ. Βλάχου Νικολάου Ιωάν.	10.000
935	Χαραλάμπου Οδυσσέας Γ.	5.000	990	Μώρης Νικόλαος Παναγ.	3.000
936	Χαραλάμπου Γεώργιος Ευθ.	10.000	991	Τούμπας Κων/νος Γ.	3.000
937	Κωστούρος Ιωάννης Νικολ.	5.000	992	Τομαράς Γιώργος Ιωάν.	3.000
938	Αποστολόπουλος Γεώργιος Ιωάν.	2.000	993	Τομαρά - Μανιώτου Ευθυμία	2.000
939	Μπουκουβάλας Απόστολος Δημ.	2.000	994	Αντωνίου Νικόλαος Κωνστ.	10.000
940	Ράπτης Αναστάσιος	2.000	995	Αντωνίου Χαράλαμπος Κωνστ.	10.000
941	Τούμπας Νικόλαος Ιωάν.	2.000	996	Χαμηλός Δημ. Ιωάνν.	3.500
942	Κωστούρος Γεώργιος Χαραλ.	5.000	997	Μώρης Παναγιώτης Ν.	5.000
			998	Μώρη Αργύρω Ν.	2.000
			999	Κυρίτσης Δημήτριος Ν.	5.000
			1000	Αχλαδάς Ζήσης Α.	2.000
			1001	Αλεξανδρή Κωνστ. Γ.	2.500
			1002	Δερμάνη - Αλεξανδρή Ελένη	2.500

1003	Πριόβολος Γεώργιος Ν.	3.500	1074	Κόλλιας Στέφανος Δ.	10.000
1004	Ράπτης Ευστάθιος Δημ.	10.000	1075	Ζέρβας Γεώργιος και Μαίρη (Κόλλια)	5.000
1005	Ράπτης Ιωάννης Ευσταθ.	8.000	1076	Κυρίτσης Δημήτριος Π. εις μνήμην των γονέων του	20.000
1006	Σκεπετάρη Τασία	8.000	1077	Κόλλιας Δημήτριος Ν. εις μνήμην της μητέρας του Ευσταθίας επί τη συμπληρώσει (1) ενός έτους από το θάνατό της	20.000
1007	Αυγερινός Βασίλειος Χαραλ.	5.000	1078	Αλεξίου Φιλίτσα Δ. εις μνήμην του συζύγου της	4.000
1008	Λευκαδίτης Παναγιώτης Γ.	10.000	1079	Αλεξίου Γιάννης Δημ. εις μνήμην του πατέρα του	4.000
1009	Λευκαδίτη Ελένη Γεωργ.	1.000	1081	Ποδόρας Ιωάννης Τριανταφ. για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου μας	250.000
1010	Λευκαδίτης Ιωάννης Γεωργ.	1.000	1083	Κωστούρος Παναγιώτης	12.500
1011	Παπαγεωργίου Δημήτριος Παναγ.	3.500	1084	Χαμηλός Αποστόλης	5.000
1012	Ράπτης Νικόλαος Παναγ.	3.500	1085	Βλάχος Γεώργιος (ΗΠΑ)	12.025
1013	Ράπτης Ιωάννης Παναγ.	5.000	1086	Πριόβολος Ευθύμιος Γ.	3.500
1014	Καλόγερος Ιωάννης Αναρ.	2.000	1088	Χριστοδούλου Νικόλαος εις μνήμην της συζύγου του Ασημίνας	10.000
1015	Καλόγερος Αργύρης	3.500	1089	Χριστοδούλου Λεωνίδα εις μνήμην της μητέρας του Ασημίνας	10.000
1016	Χαμηλός Νικόλαος Βασ.	3.500	1090	Χριστοδούλου Παναγιώτης εις μνήμην της μητέρας του Ασημίνας	10.000
1017	Τούμπας Κωνσταντίνος Ιωάν.	5.000	1092	Λίτσος Γεώργιος Ηλ. (Θεοσ/νίκη) εις μνήμην του πατέρα του	5.000
1018	Γιαννόπουλος Πάκης	5.000	1093	Αφέντης Ανδρέας	2.000
1019	Χαμηλός Ιωάννης Θεοδ.	2.000	1094	Παπαλιάκου Αρχοντούλα (Δαδί) εις μνήμην του πατέρα της Ευθυμίου Βλάχου	5.000
1020	Χαμηλός Θεόδωρος Ιωάν.	2.000	1095	Παπαλιάκου Ελένη και Έφη εις μνήμην του Παππού τους Ευθ. Βλάχου	5.000
1021	Λυμναίος Ευστράτιος	2.000	1096	Μιχαλοπούλου Βούλα Π. για το εξωραϊσμό του Ιερού Ναού Παναγίας	5.000
1022	Χαμηλός Ανδρέας Θ.	5.000	1097	Μιχαλοπούλου Βούλα Π. εις μνήμην των αδελφών της	5.000
1023	Ραπτόπουλος Ιωάννης Ζαχ.	10.000	1098	Βλάχου Κούλα Ηλ. εις μνήμην του κουνιάδου της Ευθ. Βλάχου	5.000
1024	Ραπτοπούλου - Κατσούλη Αναστασία	3.000	1099	Βλάχου - Στόγιαννη Ελένη εις μνήμην του θείου της Ευθ. Βλάχου	5.000
1025	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ιωάν.	8.000	1100	Κόλλια Αικατερίνη Χαρ. εις μνήμην του συζύγου της	9.000
1026	Κουφός Δημήτριος Κων/νου	3.000	1101	Κόλλια Μαρίτσα Γεωργ. εις μνήμην Μαρίας Κ. Κεραμίδα	10.000
1027	Μώρης Κωνσταντίνος Γ.	2.500	1102	Κόλλια - Δερμιτζάκη Αθηνά εις μνήμην του πατέρα της Γεωργ. Κόλλια	10.000
1028	Σαριτζόγλου Θεοφάνης	2.500	1103	Κόλλιας Ταξιάρχης Γ. εις μνήμην Ταξιάρχη Νικ. Κόλλια	10.000
1029	Κόλλιας Δημήτριος Ν.	5.000	1104	Σφετσώρης Ιωάννης και Ελένη εις μνήμην των γονέων τους Παναγιώτη και Ευαγγελία καθώς και του θείου τους Γεωργίου Σφετσώρη	25.000
1030	Πριοβόλου Γεώργιος και Ιωάννα Αρ. εις μνήμην Ανθούλας Λουκά Πριοβόλου	10.000	1105	Μαρκούση Γιαννούλα Γ.	1.000
1031	Μαλεβίτση Μαριάννα Αθ.	5.000	1106	Μπεθάνη Δρόσω	1.000
1032	Χαβελέ Μαρία Παναγ.	5.000	1107	Δανιήλ Ευθύμιος Μαργ.	500
1033	Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	5.000	1108	Τσαντέ Ευσταθία	5.000
1034	Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	5.000	1109	Δανιήλ Δήμητρα Γ. για τον εξωραϊσμό του Ιερού Ναού Παναγίας	5.000
1035	Κυριαζή Πηνελόπη Νικ.	2.000	1110	Τσολάνα Κατίνα του Τριαντ.	1.000
1036	Ραπτοπούλου - Τσουνάκα Κατίνα	3.000	1111	Στεργιόπουλος Γεώργιος	1.000
1037	Λίτσος Γεώργιος Κωνστ. εις μνήμην Ευθ. Τσίγα	5.000	1112	Μοσχονάς Σπύρος για το εξωραϊσμό του Ιερού Ναού Παναγίας	5.000
1038	Τσίγα Παρασκευή Ευθ. εις μνήμην των αδελφών της Θανάση και Γιώργου	5.000	1113	Κόλλια - Χύμη Αθηνά	5.000
1039	Μπεθάνη Μαρία Δημ.	4.000	1114	Δήμου Παναγιώτα	2.000
1040	Αλεξίου - Κουβαριώτου Μάρθα	5.000	1115	Λευκαδίτου - Ξαφάκη Μαρία	2.000
1041	Θεοχάρη - Καραγιάννη Ανθή	5.000	1116	Χασιακού Φρόσω Γρ. εις μνήμην του συζύγου της	5.000
1042	Θεοχάρης Δημήτριος Γ.	5.000	1117	Χασιακού Φρόσω για τον εξωραϊσμό του Ιερού Ναού Παναγίας	5.000
1043	Θεοχάρης Γεώργιος Δημ.	2.000	1119	Γκιουλμπαξιώτη Βάγια για κοινωνικούς σκοπούς Συνδέσμου	50.000
1044	Τούμπας Αθανάσιος Ευθ.	1.000	1120	Δανιήλ Βασίλειος Δημ. εις μνήμην του αδελφού του Κώστα	4.000
1045	Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζαχ.	3.500	1121	Χαμηλός Κώστας του Ιωάν.	2.000
1046	Κυριαζής Κων/νος Βασιλείου	2.000			
1047	Σκούφος Παναγιώτης	5.000			
1048	Δανιήλ Μαργαρίτης Ιωάν.	2.000			
1049	Δανιήλ Ιωάννης Μαργ.	2.000			
1050	Χαμηλός Μάκης Ιωάν.	3.500			
1051	Δρόλια Μαρία	5.000			
1052	Λίτσου - Λιάμπου Βασιλική	2.000			
1053	Σερέτης Χρήστος Δ.	1.000			
1054	Σερέτη Εύη Δημ.	1.000			
1055	Σερέτη Γιώτα Δημ.	1.000			
1056	Μουστάκα Παρασκευή Δημ.	2.000			
1057	Βλάχος Κων/νος Φωτίου	5.000			
1058	Βλάχος Φώτης Κωνστ.	2.000			
1059	Τσιαμπά - Ραπτοπούλου Μαρία	2.000			
1060	Αντωνίου Μαρία εις μνήμην του συζύγου της Δημ. Αντωνίου	5.000			
1061	Λίτσος Γεώργιος Ανδρ. (ΗΠΑ)	6.700			
1062	Τσίνας Κων/νος (Καρδίτσα)	2.000			
1063	Δελαπόρτα Ελένη	2.000			
1064	Δανιήλ Περικλής Παναγ.	3.500			
1066	Ένας φίλος (Χωριανός)	20.000			
1067	Γεωργίου Γιάννης Νικ.	5.000			
1069	Γεωργίου Βούλα Κωνστ.	5.000			
1071	Σιαφάκα Ελένη εις μνήμην Νικ. Ευθ. Πριοβόλου	25.000			
1072	Οικ. Κόλλια Δημ. του Π. υπέρ της Παναγίας	20.000			
1073	Κόλλια Ιωάννα Δημ.	5.000			

1122	Δανιήλ Νικόλαος Δημ. εις μνήμην του αδελφού του	5.000
1123	Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωάννου εις μνήμην του πατέρα του	5.000
1124	Αχλαδάς Φρατζέσκος Δημ. εις μνήμην του πατέρα του	5.000
1125	Μεμένιος Ηλίας Παναγ.	4.000
1126	Τομαράς Ευθύμιος Ηλ. (Λαμία) εις μνήμην της συζύγου του και αδελφών Ηλία και Ευθυμίου Βλάχου	5.000
1128	Παπαδάκη Γεωργία	4.000
1130	Χριστοδούλου Επιστήμη Ιωάν.	5.000
1131	Σφετσώρη Ελένη του Κ. εις μνήμην του συζύγου της Κ. Σφετσώρη	20.000
1132	Ποδάρας Τριαντάφυλλος Δ. για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου	30.000
1133	Έφορος Γεώργιος	5.000
1134	Τριανταφύλλου Ηλίας	5.000
1135	Κωστόπουρος Νίκος Ιωάν.	5.000
1136	Βλάχου - Τσάτσα Κατίνα (ΗΠΑ) εις μνήμην της μητέρας της Μαρίας Π. Βλάχου	10.000
1137	Βλάχος Παναγιώτης Κ. εις μνήμην της συζύγου του Μαρίας Βλάχου	5.000
1138	Ναθαναήλ Ρίτσα Γ. εις μνήμην της μητέρας της Μαρίας Βλάχου	5.000
1140	Μαντάς Γεώργιος (Στυλίδας)	5.000
1141	Τσίγας Ιωάννης Ευαγ. (οικογένεια) εις μνήμην Γαρυφ. Αυγερινού	5.000
1143	Σταθόπουλος Κώστας	2.000
1144	Γληγόρη - Τούμπα Μαρία για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου	15.000
1145	Τσίγας Κώστας Ευαγ.	1.000
1146	Τριανταφύλλου Ευθ. Ανδ.	5.000
1150	Αλεξίου Φιλίτση εις μνήμην του συζύγου της Δήμου	10.000
1151	Βασιλική Κων. Τούμπα, Θεσ/νίκη, στη μνήμη του συζύγου της Κώστα	10.000
1152	Γεώργιος Παν. Μώρης, Θεσ/νίκη, στη μνήμη των γονέων του	5.000
1153	Μαριάνθη Βέττα, Θεσ/νίκη στη μνήμη της μητέρας της	1.000
1154	Παναγ. Ι. Ανδριτσόπουλος, Θεσ/νίκη στη μνήμη των αδελφών του Χαραλάμπου και Ελένης και του γαμπρού του Ν. Κοκκινάκη	7.000
1155	Ευθυμία Κοκκινάκη (το γένος Π. Ανδριτσοπούλου), Θεσ/νίκη, στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου	5.000
1156	Δώρα Ζαρανέλα (το γένος Π. Ανδριτσοπούλου), Θεσ/νίκη, στη μνήμη Νικολ. Κοκκινάκη και των θείων της Χαραλάμπου και Ελένης	5.000
1157	Κων/νος Λάζος, Λαμία	2.000
1158	Κων/νος Δημ. Τσόχλας,	5.000
1159	Κωστόπουρος Χαράλαμπος Λάμπρου	4.000
1160	Σταθάκης Νικόλαος Παν.	4.000
1161	Δεληγιάννη Άννα, Πολύδροσο	3.000
1162	Κόλλια Κων/να του Χρ.	2.000
1164	Τσακνιάς Παναγιώτης, Καστέλλια	2.000
1166	Χασιάκου Φρόσω του Γρ. στη μνήμη του Πέτρου Δημόπουλου	10.000
1167	Χασιάκου Νάσα του Νικ. στη μνήμη του Πέτρου Δημόπουλου	10.000
1168	Ταξιάρχης Π. Δημόπουλος και η σύζυγός του Ρίτα στη μνήμη του πατέρα τους Πέτρου	30.000

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να προμηθευτούν από τα γραφεία μας τον τηλεφωνικό κατάλογο που εξέδωσε ο Σύνδεσμός μας με τα ονόματα Δ/νσεις και τηλέφωνα όλων των μελών.

Ο ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Πολύ ευνοϊκά κινήθηκε ο Τηλεφωνικός Κατάλογος που επιμελήθηκε και κυκλοφόρησε το Δ.Σ.

Τον προμηθεύτηκαν τα περισσότερα από τα μέλη μας και τα έσοδά του υπερκάλυψαν το κόστος της έκδοσης.

Ο δαίμων όμως του τυπογραφείου έκαμε και εδώ το θαύμα του. Έγιναν κάποια λάθη και παραλείψεις που θέλουμε να διορθώσουμε.

Α. Παραλείψεις που πρέπει να προστεθούν:

1. Χρήστος Κ. Λευκαδίτης, Εμπεδοκλείους 25-27, Τ.Κ. 11635, τηλ. 7011160 και στο Χωριό 61262.
2. Παναγιώτα Μεγκύρη (το γένος Ι. Τούμπα), Τεγέας 5, τηλ. 859054 Θ/νίκη, Τ.Κ. 54643.
3. Ευάγγελος Ι. Τούμπας, Δοϊράνης 33, τηλ. 841544 Θεσ/νίκη.
4. Σοφία Δρογαλά (το γένος Ι. Τούμπα), Μουσών 2, τηλ. 212801 Θεσ/νίκη.
5. Νίκη Παν. Χριστοφόρου, Λυκούργου 5, Καλλιθέα, τηλ. 9513921, Τ.Κ. 17676.
6. Παναγιώτης Ε. Μώρης, Καλοσκοπή, τηλ. 61492.

Β. Διορθώσεις

- Σελίδα 3 αντί ΟΤΕ βλάβες γράψτε ΔΕΗ βλάβες
 " 5 " ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ Γράψτε ΑΚΤΙΔΗΣ
 " 20 ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ ΑΝΤ. ΠΕΤΡΟΣ αντί 4174486 γράψτε 9521413
 " 21 αντί ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Κ. ΧΡΗΣΤΟΣ γράψτε ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ Δ. ΜΑΡΙΑ και Διαγράψτε το τηλ. 61262
 " 22 προσθέστε ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Κ. ΧΡΗΣΤΟΣ Εμπεδοκλείους 25-27, Τ.Κ. 11635, τηλ. 7011160 και 61262
 " 22 ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΚΩΝ/ΝΟΣ αντί Θησείου γράψτε Θησεώς 11
 " 33 όπου ΤΟΥΜΠΑΣ Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ, ΤΟΥΜΠΑ Κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΤΟΥΜΠΑΣ Ι. ΚΩΝ/ΝΟΣ διαγράψτε το τηλ. 61238 και διορθώστε το 61269 εις 61249
 " 38 όπου ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ αντί 5442853 διορθώστε 5452853

Ζητάμε συγγνώμη για τις παραπάνω παραλείψεις και παρακαλούμε να μας ενημερώνετε για κάθε αλλαγή διευθύνσεως ως και αλλαγή τηλεφώνου.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τριμηνιαία εφημερίδα

Ιδιοκτήτρια: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Αθ. Ν. Μαλεβίτης Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
 Σωκράτους 79-81 Αθήνα 10432 Τηλ. 5238159

Στοιχειοθεσία: Παύλος Ν. Κολοκοτσάς
 Κουμουνδούρου 1, τηλ. 52.41.046